

Elvis magasinet

Nr 5 oktober 2023 Pris: Gratis

Utgivare: Elvis i Norden

Officiell fanklubb godkänd av Graceland/EPE

Elvisdagarna i Norberg Marlyn Mason intervju

Innehåll

Sida 4 – Elvisdagarna i Norberg

Sida 10 - Elvis Presley Birthday Party

Sida 14 – Aloha From Hawaii på Blu-ray för första gången!

*Sida 22 – Marlyn Mason:
– Det var Elvis som sjöng opera!*

Sida 32 – Vintage Vinyl Countdown del 5

Sida 42 – Nipper's Corner: Guldkostymen

*Sida 44 – Jakten på den försvunna
Elvis-skatten*

Sida 48 – När jag såg Elvis på gatan...

Omslag framsida:
The Boppin' Cats och Tony Nilsson
Foto: Annika Lindqvist

Omslag baksida:
Elvisteckning: Elvis Blue av Andy Leslie

Vi rekommenderar:

E-tidningen läses bäst genom att använda programmet **Adobe Acrobat Reader DC** vilket är gratis från Adobes hemsida:

<https://get.adobe.com/se/reader/>

I Acrobat Reader kan du välja att visa 1 eller 2 sidor åt gången. Två sidor kan vara bra att välja om man vill se ett helt uppslag där innehållet kanske sträcker sig över båda sidorna.

Givetvis kan även andra pdf-läsare användas. Men om problem uppstår så testas vi med Adobes Acrobat Reader som de flesta använder sig av.

Elvis i Norden

Elvismagasinets redaktion:

Chefredaktör och layout:
Elvis Ahlgren

Medarbetare:
*Joe Devine
Micke Englund
Keith Huotari
Sandra Jonsson
Jari Koskela
Annika Lindqvist
Andy Leslie
Harald Mjöberg
Trevor Simpson
Eva Lind Söderling
Elisabeth Wigdahl
Stefan Ödman*

Video:
*Elvis Ahlgren
Tomas Karlsson*

Du når oss på e-postadressen:

elvismagasinet@elvis.ax

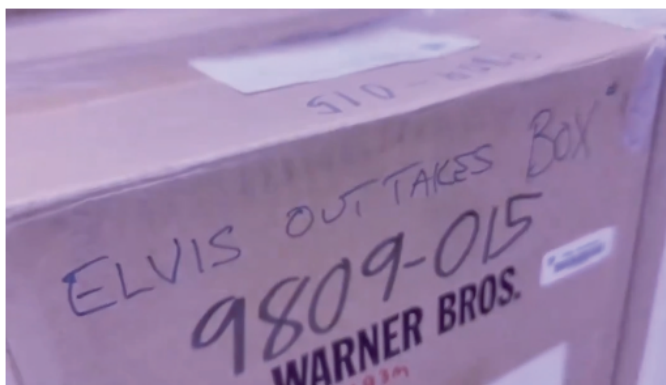
Utgivningsmånader:
Februari
April
Juni
Augusti
Oktober
December

Hej Elvisvänner!

Vi upplever något av en renässans i Elvisvärlden. Efter ett antal torftiga år utan några stora Elvisnyheter så tycks det nu hända mycket. Det verkar som att **Baz Luhrmanns Elvisfilm** satte bollen i rullning igen. På Netflix dök den **animerade serien Agent Elvis** upp. Det var kanske inte så många som förstod den men givetvis bidrar sådant ändå till att hålla Elvis namn levande. **Aloha From Hawaii** har släppts på Blu-ray för första gången. Elvis största show, jag säger inte bästa, förtjänar naturligtvis den bästa behandlingen. Nu är det snart dags för **Sofia Coppolas film "Priscilla"** att gå upp på biograferna. **Trailern** släpptes nyligen. Stor **Elvisutställning i London** blir det den 20 oktober. Ja vi har knappt hunnit smälta alla stora och små Elvisnyheter när **nästa "bomb"** smäller av. **Baz Luhrmann** går ut på Instagram och verkar bekräfta det som han tidigare sagt om att han vill göra något med filmmaterialet från inspelningarna av *That's The Way It Is* (1970) och *Elvis On Tour* (1972)! Vad det blir avslöjas inte ännu men allt tyder på att **ett nytt projekt är på gång!** Det är fantastiskt.

Visserligen matar **FTD** fortsättningsvis ut nya skivor men de har en väldigt begränsad publik som troligtvis bara krymper. Man har ju gett ut de roligaste grejerna redan och även ett inbitet fan som jag själv börjar snart tycka att det

börjar bli för mycket av samma sak. Förhoppningsvis dyker ännu något guldkorn upp på den fronten men jag tror att vi snart börjar se slutet av fenomenet FTD.

Mycket roligt just nu och framåt alltså. För att inte tala om **Elvis Presley Birthday Party** på Katalin den 13 januari. Vår **Elvisträff på Elvishotellet, Clarion Collection Hotel**, inte att förglömma. Du har väl köpt biljett till Katalin och anmält dig till vår träff? Det går även att **boka rabatterade hotellrum på Elvishotellet några veckor till** innan våra reserverade rum försvinner. Det blir **Elvisquiz** och **Swap Meet** från kl. 15 i hotelllobbyn, som vi har bokat, innan det blir **gemensam middag** (för hotellgästerna är middagen inkluderad). Mer om det fantastiska evenemanget som kommer att något väldigt speciellt hittar du lite längre fram i tidningen.

Vår populära **Musikquiz** med Elvisfrågor lockade ännu en gång ett gäng tävlingssugna och de 3 bästa hittar du som vanligt på resultatsidan i tidningen.

Nästa nummer kommer som en julklapp i **december** och då vet vi även hur många som anmält sig till träffen i Uppsala.

Elvisdagarna i Norberg

Elvismagasinets reportageteam begav sig denna gång till Tingshusparken i Norberg, Västmanland, där Elvisdagarna ägde rum i början av augusti. Evenemanget visade sig vara en mycket trevlig upplevelse med en rad fantastiska framträdanden.

Arrangörerna Runo Andersson och Jonny Brinksäter.
Foto: Annika Lindqvist

Under en trevlig samtalstund med arrangörerna av Elvisdagarna, **Runo Andersson** och **Jonny Brinksäter**, framkom det tydligt att deras engagemang för evenemanget var stort. Det var imponerande att höra att de hade organiserat detta evenemang i hela 20 år. En sorglig notis var att **Elvisboden**, en av Sveriges

VÄLKOMMEN TILL

ELVIS DAGARNA

TINGSHUSPARKEN - NORBERG

Lördag 5 aug. - Söndag 6 aug. - 23

FRI ENTRÉ
HJÄRTLIGT VÄLKOMNA!

Lördag 5 augusti:

- 14.00 Elvis lives
- 15.15 The Boppi'n Cats
- 16.30 Tony Nilsson
- 17.45 Henrik Åberg

Söndag 6 augusti:

- 14.00 Lill-Elvis
- 15.00 ICAs godisregn vid scenen
- 15.30 Aros Marshalls
- 16.45 Jan Johansen

Konfrancier i år kommer ända från Norge, Steinar Elvis Lyshaug.

Spontan croising
Lotterier, Mat, dryck och mycket mera...

Huvudsponsorer:
Lions Norberg & Norbergs Kommun

största Elvisbutiker, skulle stänga.

Trots den regniga sommaren höll vädret upp och bjöd på strålade solsken, vilket drog en stor publik till evenemanget och fyllde nästan alla platser.

Foto: Annika Lindqvist

Foto: Annika Lindqvist

Foto: Annika Lindqvist

Runt scenen hade det placerats en imponerande samling äldre bilar, vilket gav en autentisk femtiotalsstämning till hela eventet. Norberg i sig visade sig vara en charmig plats med vackra äldre hus som var värda ett besök i sig.

På scenen öppnade bandet "Elvis lives" showen, med två fantastiska sångerskor i klassiska femtiotalsklänningar som levererade imponerande sångprestationer. Därefter tog det livliga bandet **The Boppin' Cats** över, inklusive ett oväntat instrumentinslag med en tvättbräda, som förstärkte rockabillykänslan.

Foto: Annika Lindqvist

Foto: Annika Lindqvist

*Elvis Lives på scenen.
Foto: Annika Lindqvist*

*The Boppin' Cats med tvättbräda.
Foto: Annika Lindqvist*

En minnesvärd stund var deras briljanta framförande av **I Need Your Love Tonight**.

Självklart behövdes en konferencier, och den rollen togs på ett strålande sätt av **Steinar Elvis Lyshaug** från Norge, en erkänd Elvis-kännare och radiopratare på **Elvis Radio (TCE-Radioshow)**. Han delade roliga anekdoter från sina möten med personer som var nära Elvis, inklusive **Charlie Hodge**.

Dagens höjdpunkt var den norske Elvistolkaren **Tony Nilsson**, som imponerade stort. Tony äntrade scenen i en perfekt kopia av den

*Steinar Elvis Lyshaug från Norge var konferencier.
Foto: Annika Lindqvist*

*Elvistolkaren Tony Nilsson kom också från Norge.
Foto: Annika Lindqvist*

Tony Nilsson hade en likadan jumpsuit som Elvis hade i filmen *That's The Way It Is* och hans show uppskattades av publiken. Foto: Annika Lindqvist

Tony ska tävla i *European Elvis Championship 2024*. Foto: Annika Lindqvist

ikoniska "Concho suit" – en helvit jumpsuit med metallringar och ett makramebälte med fransar, som Elvis bar i dokumentären **That's The Way It Is** från 1970. Tony fångade Elvis rörelser och röst på ett sätt som få kan, och hans framträdande hyllades av publiken. Han framförde låtar som **I Got a Woman, Welcome to My World, Faded Love** och **You Lost That Loving Feeling**, och blev mottagen med jubel.

Efter showen hade vi möjlighet att prata med Tony, som berättade om sin kärlek till Elvis sedan tonåren och sina inspirationskällor. En av hans tidiga minnen var att se dokumentären *That's the Way It Is*. Han började dela sina sångvideor på YouTube, vilket snabbt fick uppmärksamhet. Tony har också spelat in **Unchained Melody** i **SUN Studios** i Memphis, där han använde samma piano som användes av "**Million Dollar Quartet**" under deras historiska jam-

session. Nästa mål för Tony är att tävla i **European Elvis Championship** i Birmingham, England, i början av januari 2024, och det verkar mycket möjligt att han kommer att göra succé där.

Sist på scenen denna dag var en av Sveriges mest framstående Elvistolkare, **Henrik Åberg**. Han gjorde inte någon besviken och hade "Elvis Lives" och de två fantastiska sångerskorna som backade honom. De framförde låtar som **Don't Cry Daddy**,

*Henrik Åberg gjorde ingen besviken.
Foto: Annika Lindqvist*

Treat Me Like a Fool, Heartbreak Hotel, Big Hunk O'Love, Make The World Go Away med mera. Henrik avslutade med den gripande **Can't Help Falling In Love**", men vår otåliga hund **Sammy** bestämde sig för att det var dags att åka hem.

Tyvärr kunde vi inte delta i söndagens program, men baserat på den fantastiska lördagen är vi övertygade om att även den dagen var en framgångsrik och njutbar upplevelse för alla deltagare.

Foto: Annika Lindqvist

Foto: Annika Lindqvist

**The Boppin' Cats och Tony Nilsson poserar tillsammans.
Foto: Annika Lindqvist**

**Det fanns gott om gamla bilar.
Foto: Annika Lindqvist**

**Tony och Henrik.
Foto: Annika Lindqvist**

Länkar:

[Elvisdagarna i Norberg](#)

[Elvis Radio \(TCE-Radioshow\)](#)

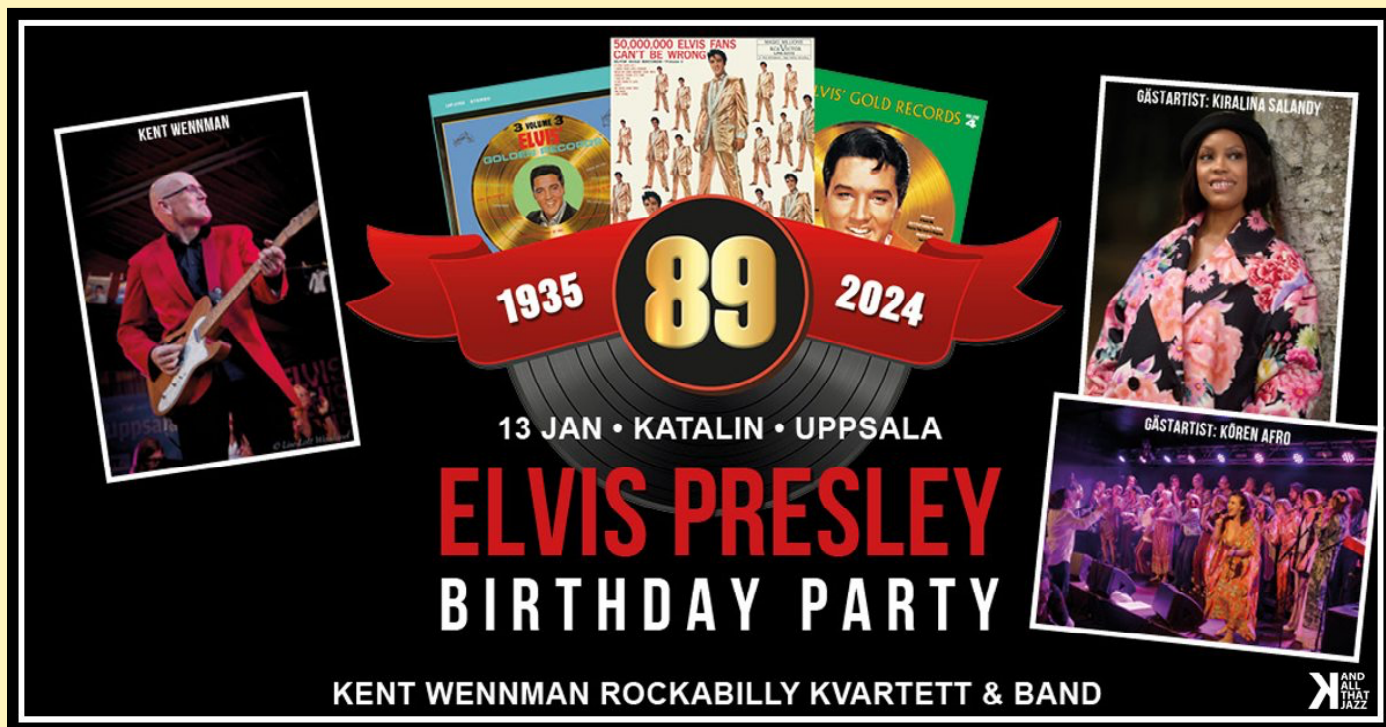
[The Boppin Cats](#)

[Tony Nilsson](#)

[Henrik Åberg](#)

Programmet:

15.00: Samling på "Elvishotellet" med Elvisquiz och Swap Meet.

17.00: Middag på "Elvishotellet"

18.00: Dörrarna öppnar på Katalin

19.00 Puben: Elvis-Karaoke och lite annat

20.00 Stora scenen: Showtime del 1

21.00 Puben: Elvis-Karaoke

21.30 Stora scenen Showtime del 2

23.00 Puben: Elvis-Karaoke

23.30 - 01.30 After Party på "Elvishotellet".

Arrangör: Kulturhjältarna i samarbete med Elvis i Norden.

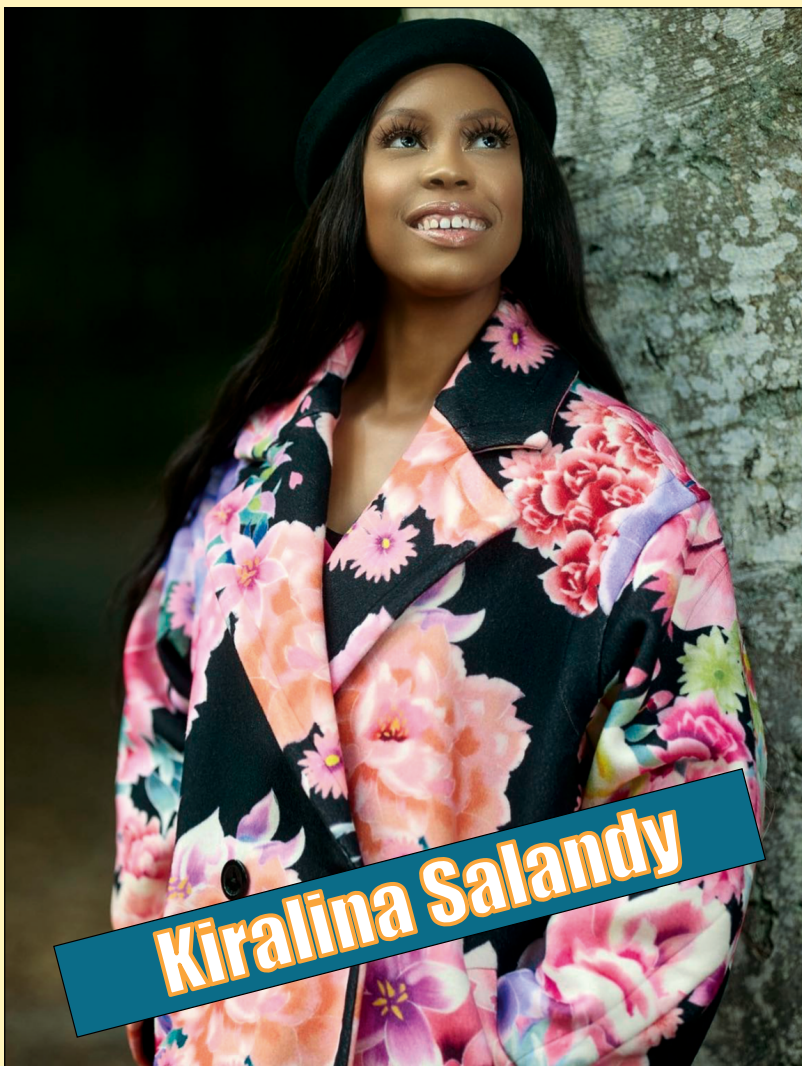
Showbiljetter: [Tickster.com](https://www.tickster.com) (275 SEK + service)

Boka nu!

Elvisparty

Kiralina Salandy

Den 8 januari 2024 skulle Elvis Presley ha fyllt 89 år. Det firar vi med ett **Elvis Presley Birthday Party på Katalin i Uppsala**. Av praktiska skäl gör vi det dock några dagar senare, **den 13 januari**. **Kent Wennman** och hans formidabla musiker bjuder på en fantastisk show! Det svänger onödigt mycket! På Katalin har han med sig sin extremt svängande och energiska kvartett. I andra avdelningen fylls kvartetten på med både piano och Hammondorgel. **Räkna med tryck!**

Showen kommer också att gästas av Sveriges bästa kör, **Afro Choir**. Och inte nog med det. Hela vägen från Kanada kommer en av landets mest färgstarka sångerskor: **Kiralina Salandy**. Räkna med gåshud! Så varmt välkomna till en helkväll där vi firar världens största artist! Det blir kända och okända pärlor från Elvis hela karriär, levererade med en stor dos humor och självdistan.

Elvishotellet / Elvis i Norden
Elvisträff:

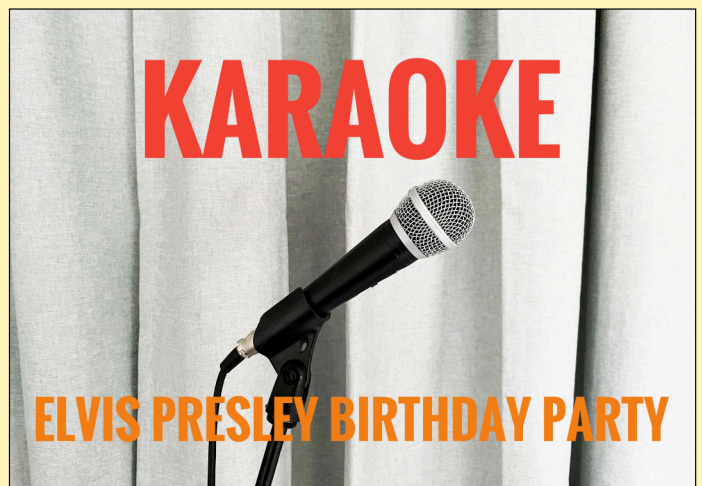
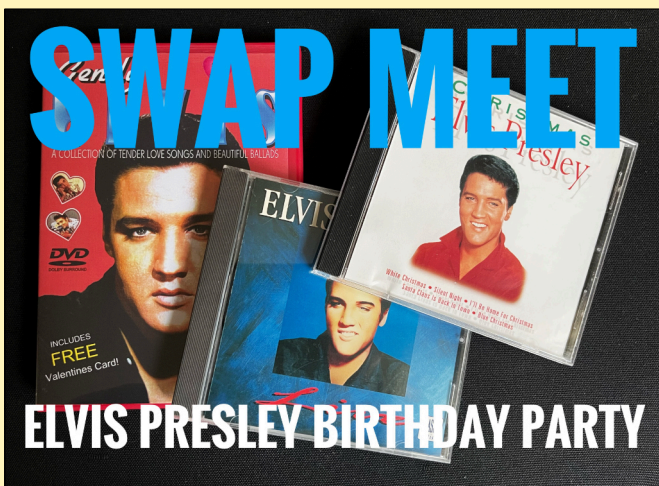
Vill ni i samband med evenemanget träffa andra likasinnade så har **Elvis i Norden** en samling på intilliggande **Clarion Collection Hotel** klockan 15.00. Där blir det en spännande **Elvis-quiz**, **Swap Meet** (ta med och sälj Elvisprylar) och **gemensam middag**. Och efter showen på Katalin blir det också **After Party** på hotellet.

Anmäl dig här på vår hemsida:
<https://www.elvis.ax/evenemang.html>

Om du inte bor på Elvishotellet så tillkommer en kostnad om 235 SEK/person för att delta i middagen. Bor du på hotellet så ingår buffén i hotellrumspriset.

HOTELLRUM

Elvis i Nordens medlemmar får rabatt på hotellrum (ett begränsat antal är reserverade för oss så vänta inte) på **Elvishotellet Clarion Collection Hotel** i Uppsala för 1 eller 2 nätter enligt följande:

1 natt: Enkelrum: 1290 SEK,
Dubbelrum: 1590 SEK
2 nätter (fre-sön) Enkelrum:
2195 SEK, Dubbelrum: 2695 SEK

I priset ingår: logi, eftermiddagsfika, kvällsbufé och frukostbufé.

För att boka mejla (eller ring) direkt till hotellet och uppge följande:

- Namn
  - Inchecknings- och utcheckningsdag
  - Antal personer i rummet
  - Vår bokningskod 2152GR002507
- Samt uppge koden "Elvis in the house" i mejlets ämnesrad för att få rabatterat pris.

Mejladress:
cc.uppsala@choice.se

Telefon rumsbokningar: 018-68 11 00

För att säkert få hotellrum till vårt rabatterade pris så bör man boka inom oktober månad.

Anmäl om ni behöver **försäljningsbord till Swap Meet** på hotellet (i lobbyn avgiftsfritt). Skicka ett mejl till: elvismagasinet@elvis.ax

Boka nu!

Aloha From Hawaii på Blu-ray för första gången!

Det är i år 50 år sedan Elvis stod på scenen i Honolulu International Center inför cirka 6000 personer på plats. Konserten TV-sändes via satellit och var den första i sitt slag. Ibland säger man att detta var kröningen av Kungen. Klart är i alla fall att Elvis stod på toppen av sin karriär och att detta evenemang var det största han hade gjort och skulle komma att göra. Efter detta skulle det mesta ta en negativ riktning. Men det är en helt annan historia.

Att Elvis var både nervös och upprymd inför showen var självklart. Ännu en gång var Elvis först med något och nu skulle miljoner människor kunna följa showen. Han måste bjuda på något extra och det fanns inget utrymme för några misstag. Samma sak gällde det tekniska. Därför filmade man även repetitionsshowen som backup om livesändningen inte skulle fungera. Man hade hyrt satellittid och hela evenemanget kostade massor. Intäkterna från biljetterna, som man fick betala vad man ville för,

Den nya boxen – Elvis Aloha from Hawaii Via Satellite: Deluxe 50th Anniversary Edition

gick till **Kui Lees cancerfond**. Man fick in **75.000 dollar** vilket var 3 gånger de 25.000 som var beräknat.

Elvis semestrade gärna på Hawaii och hade som bekant spelat in tre av sina filmer där. Det var ett vackert ställe där han kunde slappna av. Men inför satellitshowen så var det inte bara sången som måste vara på topp. Detsamma gällde även det fysiska. I dokumentärfilmen **Elvis On Tour** från året

innan så ser vi en något rundare Elvis men när TV-kamerorna slogs på för inspelningen av Aloha så var det en annan Elvis som uppenbarade sig. Han hade gått ner i vikt och lär ska ha slutat drogmissbruket (just då åtminstone). Han var helt enkelt den Elvis som alla ville se.

Showens producent, **Marty Pasetta**, tyckte att Elvis vanliga show inte var tillräckligt intressant för TV. Han piffade därför upp det hela med blinkande

Spang utan kanske en gamla originalmixen vilket låter som om ett väldigt fatalt misstag skett någonstans. Huruvida man kan få vinylerna utbytta mot korrekt version känner jag i dagsläget inte till. Min rekommendation är därför att **INTE** köpa vinylutgåvan tillsvidare!

Det som många vill veta, eftersom de såklart redan har Aloha From Hawaii i någon form sedan tidigare, är vad som är nytt i denna jubileumsutgåva? Vad får vi som vi inte hört eller sett tidigare? Svaret är inget dessvärre. Men vi får väl i alla fall allt tidigare material samlat i bästa kvaliteten någonsin? Nej inte riktigt...

Vad vi får är de två konserterna och extralåtarna som spelades in efter livesändningen via satellit både i ljud- och videoversioner. **Vi får inte presskonferenserna eller ens helikopterlandningen** som finns med på den tidigare DVD-boxen. Än mindre någon nyhet i form av exempelvis de japanska filmningarna på Hawaii den 18 november 1972 som sändes på japansk TV. Varför valde man att snåla om det är en jubileumsutgåva? Vi får ju inte heller den amerikanska TV-versionen med de inklippta extralåtarna. Ljudmässigt har vi hittills inte heller fått den ursprungliga **Quad-mixen** med 4 ljudkanaler som originalalbumet hade.

ljusskyltar med Elvis namn på olika språk och framförallt så sänkte han scenen och byggde en runway ut i publiken. Elvis skulle alltså vara närmare publiken och skapa lite mer publikkontakt än den normalt väldigt höga scenen annars tillät.

Den 12 januari var det **generalrepetition** med publik på plats. Den filmades också och fungerade som backup om **livesändningen den 14 januari** av någon anledning skulle falla.

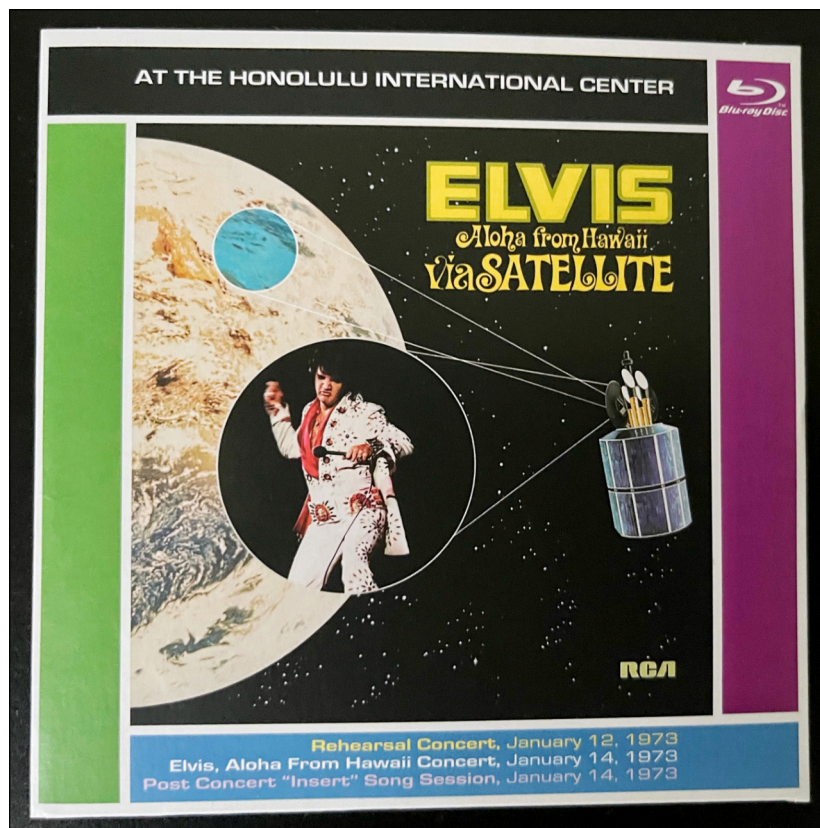
Eftersom det här handlar om Elvis mest kända konsert så känner de flesta

till mycket eller åtminstone något om den. Det har kommit flera olika utgåvor av både albumet och videon under årens lopp. Men här handlar det nu specifikt om den nya 50 års jubileumsutgåvan med **3 CD-skivor** med musiken och **1 Blu-ray skiva** med video. I denna box ingår även **ett 28-sidigt häfte med information och bilder**. Det finns flera varianter av jubileumsutgåvan men jag går inte desto mer in på dessa förutom att jag kan nämna att vinylutgåvan har fått mycket negativ kritik. Vad jag förstått så innehåller den inte den nya ljudmixen som gjorts av **Matt Ross-**

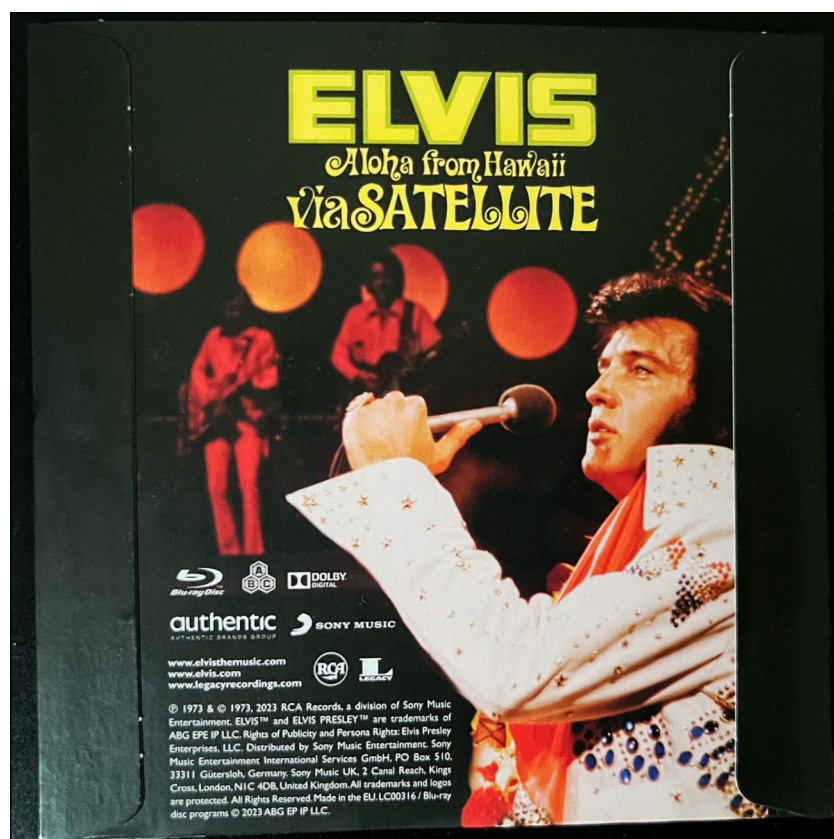

Vi kan bara konstatera att detta inte blev den ultimata Aloha-boxen som vi kanske drömt om. Men får vi inget nytt alls då? **FTD** gav ju tidigare ut Aloha där satellitshowen har fått en ny ljudmix men om man inte har den så är ju CD:n här guld. **Mixen på repetitionsshowen är helt ny** och i samma stil som huvudshowen. Ja ljudet är kanonbra och det kan mycket väl vara de ultimata versionerna från dessa konserter. **Extralåtarna på CD 3** har också bättre ljud men Elvis är ändå lika trött och oinspirerad och jag tycker att ljudet ändå inte hade det stora lyft jag hade hoppats på. Spelades det inte in med samma utrustning eller varför låter det så platt? Kanske för att man inte hade hela den stora orkestern med på dessa låtar utan bara **TCB-Band**. Bandmedlemmarna var givetvis trötta även de så insatsen blir inget utöver det vanliga. Men den stora nyheten är trots allt inte CD-skivorna. Det må låta fullständigt ointressant för en del men **den STORA nyheten är att vi får videoversionerna på Blu-ray för första gången!**

För er som fortfarande spelar trasslande VHS-videokassetter så kanske inte detta är det mest intressanta ämnet. Men för de mer teknikintresserade så väcker det stort intresse och detta har vi väntat

Blu-ray fodralet känns lite i enklaste laget även om det läggs i en ficka i utviksfordralet i boxen. Ovan framsidan och nedan baksidan.

Baksidan på boxen listar CD-skivornas innehåll.

länge på. Varför vill man ha Blu-ray när det finns på DVD? kanske någon undrar. Blu-ray kan återge HD-kvalitet medan DVD endast klarar SD-kvalitet. Det vill säga material på Blu-ray innehåller fler linjer och blir skarpare än en DVD. I synnerhet när man tittar på större skärmar märks detta. Sitter man däremot med en gammal 26 tums tjock-TV har man ingen behållning av Blu-ray. Nu invänder den tekniskt insatte att det är väl ingen nytta med HD och Blu-ray eftersom Aloha spelades in på video som på den tiden var SD-kvalitet. Dessutom användes det amerikanska

NTSC systemet som är sämre än vårt europeiska PAL-system. Det är nu det börjar bli lite intressant skulle jag säga.

Är Aloha på Blu-ray bara ett sätt att tjäna pengar på samma gamla video men i ny förpackning? När jag läste recensioner på nätet så lät det nästan så. **Skillnaden var marginell om den ens fanns sades det.** Färgerna var dock något förbättrade sade vissa. Jag vet inte hur dessa människor gjorde sina bedömningar men jag kände en känsla av besvikelse infinna sig. Skulle jag ens köpa den här

utgåvan? Nå eftersom jag skriver om den så vet ni att jag till sist ändå köpte den. Jag ville ha CD-skivorna och Blu-ray är av sin tekniska natur ändå bättre på att återge video. Materialet komprimeras nämligen i mindre grad än vad det gör på en DVD så om man utgår från samma källa så kommer alltid Blu-ray att vara bättre om än marginellt.

När jag skulle börja bekanta mig med den här jubileumsboxen så var det **TV-showen från den 14 januari 1973** som kändes mest intressant att börja med. Fanns det någon skillnad i kvalitet jämfört med tidigare DVD-utgåvor? Eller kunde det verkligen vara sant att det inte var någon skillnad alls?

Vad kom jag då fram till? Vi börjar med ljudet. Här får vi ett ljudspår (PCM) som är okomprimerat och därför ger oss allt ljud som finns på inspelningen. Det resulterar i **ett mer naturligt och levande ljud.** Det komprimerade Dolby Digital ljudspåret ger också ett bra ljud men skillnaden är ändå påtaglig jämfört med PCM-ljudet. Ljudmixen känns inte speciellt spännande till en början men är nog ämnat att ge ett ljud som liknar det som fanns där på plats i arenan. Alltså ett ljud som ger känslan av att man sitter där mitt bland publiken. Således får vi inga "roliga"

flerkanalseffekter på gott och ont.

Bilden då? Till en början känns det grynigt och suddigt jämfört med annat material på Blu-ray. Men då får man åter tänka på att detta är inspelat på video med NTSC TV-systemet. Det är även inspelat 1973 det vill säga för 50 år sedan! Tekniken har gått så otroligt mycket framåt sedan dess.

Jag märker snart att **närbilderna är mycket klarare** än bilderna tagna på avstånd. Små digitala brister syns också vilket inte alls förvånar. Det står ändå ganska snabbt klart för mig att man faktiskt **har ökat skärpan** så långt man vågat för att förbättra bilden. Det fungerar av naturliga skäl inte när vi ser Elvis på avstånd då det inte finns tillräckligt med information i bilden för att kunna få fram något mer. Men i närbilderna, som lyckligtvis används väldigt mycket i den här produktionen, så fungerar det desto bättre. **Aldrig förr har vi sett Elvis så här klart i denna legendariska Hawaiiishow.** Eller har vi?

När jag sett igenom hela showen så måste jag naturligtvis lägga i **skivan från DVD-boxen för att jämföra**. Jag kör dessa videos från min Blu-rayspelare genom min Sony projektor på en 104 tums ramspänd filmduk i ett mörkt rum så finns det

Menyn på Blu-ray skivan ser ut så här. Ett videoklipp från showen snurrar i bakgrunden. Notera att videon inte fyller hela skärmen då det är inspelat i det gamla 4:3 TV-formatet. Dagens videoinspelningar är vanligen i formatet 16:9 (bredbild).

Så här ser min 104 tums ramspända filmduk ut.

någon skillnad så borde jag kunna se den.

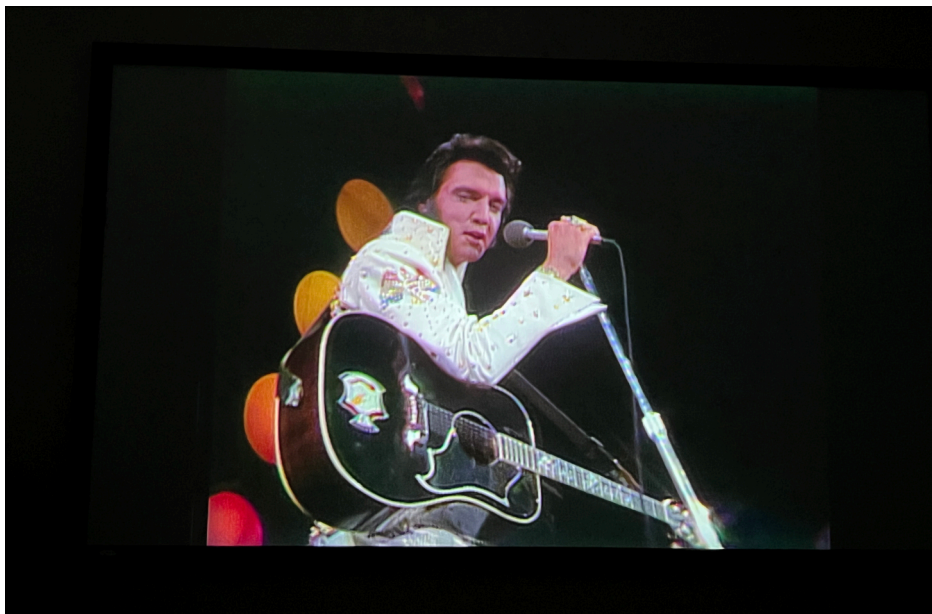
Jag får nästan en chock då jag får se DVD-bilden som tycks täckas av en mjölkhinneliknande yta som gör allting suddigare på samma sätt som en tjock-TV lyckades få en mindre bra TV-bild att se anständig ut. Jag inser att hade jag börjat med att titta på min gamla DVD-skiva så hade

jag jublat direkt då jag startade den nya Blu-ray versionen! För att vara riktigt säker så letar jag fram min nyare 1-DVD version av Aloha. Javisst samma suddiga bild även på den och mindre engagerande ljud. **Jag kommer nog aldrig mer att**

spela DVD-versionen av dessa konserter.

Showen är förstas som vi alla känner igen den. **Also Sprach Zarathustra** inleder och spelas då till en svart videobild. Jag förmodar att temat till hela den här boxen är att presentera materialet så sanningsenligt som möjligt och att man därför inte lägger in några bilder som inte publiken på

På något vis gör Elvis en bättre show på Blu-ray. Så känns det nästan för mig. Men ju bättre kvalitet desto bättre intryck!

6000 personer såg. Annars fanns ju en möjlighet här att vara lite mer kreativ genom att kanske återge någon form av historisk tillbakablick eller liknande. Sedan drar det igång som vanligt med **C.C. Rider** vilket ingen lär bli förvånad över. Efter den följer **Burning Love**, som bara ett par månader tidigare låg tvåa på amerikanska Billboard-listan och etta på Cashbox Top 40.

Att köra sina aktuella hits ter sig som självklart för de flesta artister men för Elvis var det inte lika klart. Det sägs ibland att han inte ens gillade Burning Love och han framförde den inte heller speciellt ofta. Kanske kände han sig nere och det kändes helt fel att sjunga om brinnande kärlek eftersom han och **Priscilla** hade separerat strax innan Elvis spelade in Burning

Närbilderna bjuder på en aldrig tidigare skådad skärpa på denna videoinspelning. Det är inte perfekt men så bra som man kan förvänta sig med den teknik som finns tillgänglig i dag.

Love. Elvis hade öra för vad som var bra musik så det är troligare att det var hans personliga känslor som påverkade i detta fall. När det gällde Aloha-showen så skulle han göra något utöver det vanliga och även försöka få med material som inte fanns på tidigare

livealbum. Han hade gjort Burning Love i filmen Elvis On Tour, eller ska vi säga försökt göra den, men soundtrackalbumet **Standing Room Only** gavs aldrig ut för att inte krocka med albumet från Madison Square Garden som blev en stor framgång (såld guld

och blev nummer 11 på Billboardlistan).

Här går det bättre än i dokumentärfilmen men den uppmärksamme har säkert sett bilder på textskyltarna som hålls upp så att Elvis vid behov kan läsa texten. I repetitionsshowen två dagar tidigare går det däremot helt åt pipan och Elvis säger själv "*I forgot all the words..* ." Pinsamt är bara förnamnet i detta sammanhang. Det visar också hur nervös Elvis var och att det var helt rätt att lägga upp det på det här sättet med den "riktiga" showen ett drygt dygn senare. Även kamerorna är lite skakigare under repetitionsshowen. I synnerhet i början av showen.

De som sett någon av Elvis filmer, inklusive **That's The Way It Is** och **Elvis On Tour**, på Blu-ray kanske hoppas att få se liknande kvalitet här. Det är tyvärr omöjligt då det är en **enorm skillnad i kvalitet mellan video och riktig film**. Det kanske kändes som framtidens melodi då man använde den senaste videotekniken 1973 och även kunde göra enkla bild-i-bild montage. I dag är den lågupplösta videotekniken däremot hopplöst föråldrad. De där bildmontagen som var väldigt avancerade då gör ingen glad och klipps numera bort då det är möjligt. Man borde i stället ha filmat det hela med

gamla hederliga 35 mm filmkameror för då kunde vi ha haft knivskarp skärpa och underbara färger och dessutom i 16:9 format i stället för det gamla fyrkantiga **4:3 formatet** som användes av TV förr.

Vad kan vi vänta oss i framtiden gällande Aloha? Ny teknik kommer garanterat att kunna bättra på gamla videospelningar men video och film spelar ändå i helt olika divisioner. I en ny utgåva som kanske

inte ens kommer på något fysiskt media utan kanske bara digitalt så kan ju det saknade materialet läggas till. Givetvis borde det finnas en dokumentär (The Making of Aloha) som berättar om tillkomsten av TV-showen.

Jag som inte hade sett Aloha på länge och som normalt hellre väljer On Tour uppslukades, lite förvånande, helt av den här nya utgåvan. Det mer levande ljudet (som jag

Båda bilderna ovan från repetitionsshowen.

ändå tycker kunde få en intressantare mix) gör mycket för upplevelsen då bilden inte är av toppkvalitet. De skarpa närbilderna bidrar till en förbättrad upplevelse. Jag har sett den amerikanska långa versionen många gånger och att slippa de inklippta extralåtarna gör mycket för upplevelsen. Det märks mer här där allt är så bra som det kan bli i övrigt. **Här blir det blir mer levande och intensivt. Tempot blir bättre** och man stör sig inte på det saknade bältet och alla andra skillnader mellan låtarna. Showen känns bättre helt enkelt!

Vad är mitt råd? Om du aldrig ägt Aloha: – Köp! Om du redan har alla tidigare utgåvor: – Köp! **Här får du den bästa videoversionen på Blu-ray och de bäst ljudande konserterna på CD.**

Någon DVD-version är knappast aktuell för efterfrågan är trots allt idag väldigt begränsad gällande

fysiska medier. DVD-formatet är för länge sedan ersatt av Blu-ray som introducerades 2003. Det 20 år gamla Blu-ray formatet, med HD-upplösning, har delvis ersatts av 4K Blu-ray (ger teoretiskt 4 gånger skarpare bild) och delvis av 4K streamingtjänster. De flesta spelar numera sina gamla DVD-filmer i en Blu-rayspelare, som ger bättre kvalitet även för gamla DVD-filmer, och dessutom kan spela vanliga Blu-ray skivor. En del entusiaster har förstås gått över till nästa generations 4K Blu-rayspelare för ännu bättre kvalitet även om det systemet knappast kommer att bli speciellt utbrett. Elvisutbudet med 4K Blu-ray-titlar är extremt begränsat och utgörs idag endast av **Blue Hawaii** och **Baz Luhrmanns Elvisfilm**. Digitalt finns dock flera filmer tillgängliga i denna högsta kvalitet.

Innehåll CD

CD1 – 65:25 minuter (TV-showen)

CD2 – 56:49 minuter (repetitionsshowen)

CD3 – 49:29 minuter (extralåtarna)

Innehåll Blu-ray

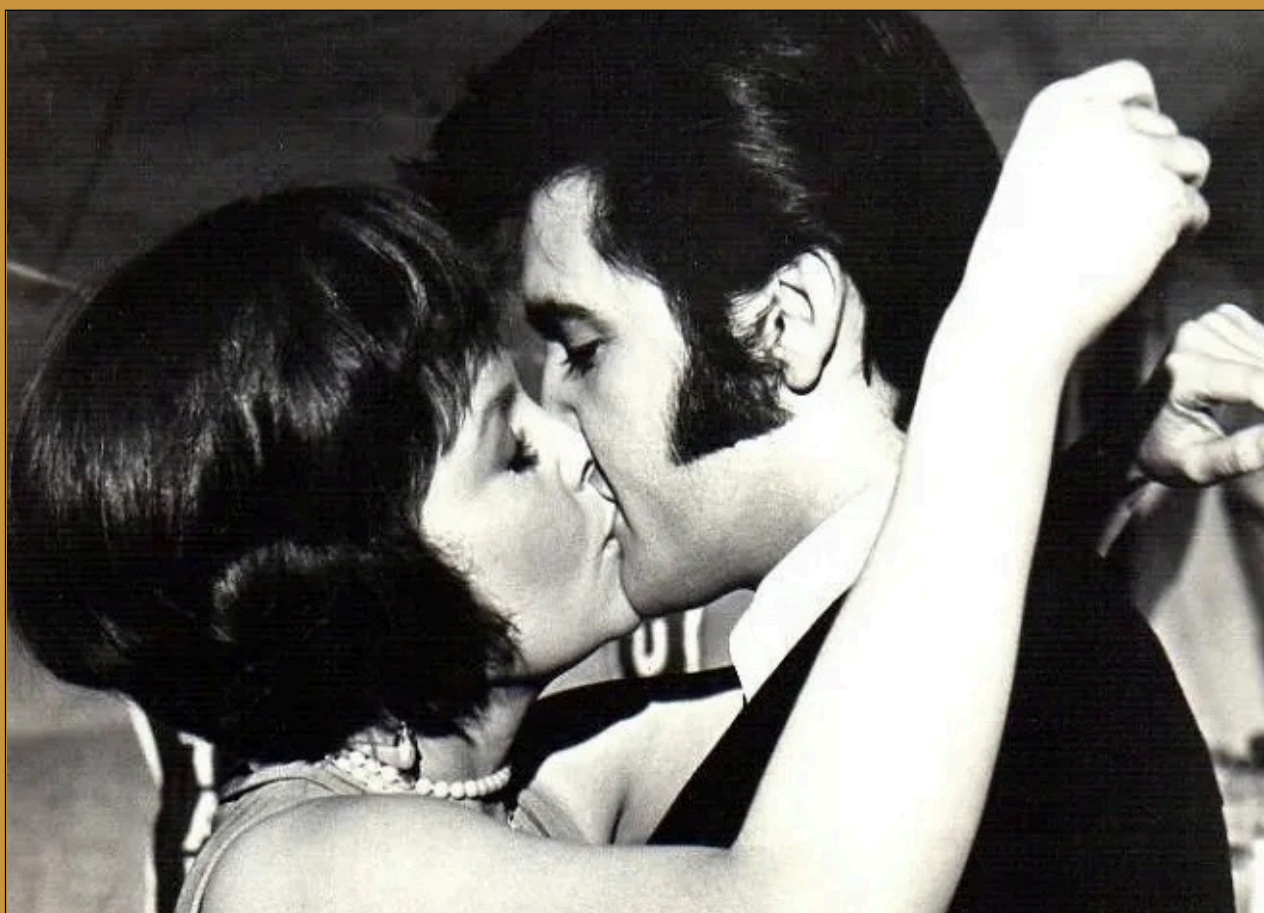
Aloha TV-showen 14.1 -73

Repetitionsshowen 12.1 -73

Extralåtarna till den amerikanska långa TV-versionen 14.1 -73

Marlyn Mason: – *Det var Elvis som sjöng opera!*

Elvismagasinets Annika Lindqvist har intervjuat skådespelerskan **Marlyn Mason** som hade den kvinnliga huvudrollen i den nästsista spelfilmen med **Elvis**.

Telefonsignalen ringer en gång och Marlyn svarar genast! *Hej Annika! Hur mår du?* säger hon med en sådan energisk röst. Du kan

omedelbart känna hennes livliga energi och entusiasm. Det här är verkligen den "yngsta" 83-åringen jag någonsin pratat med. Hon börjar berätta för mig om sitt besök i Sverige 2015, där hon arbetade med **Arjan Deelen** på hans turné.

– *Sverige var ett fantastiskt land, jag älskade verkligen Sverige och även Norge.*

Det var fantastiskt där. Jag var konferencier för Arjans show, det var en härlig tid.

Var kommer du ifrån Marlyn?

– *Jag bor i Oregon, i en liten stad som heter Medford. Jag föddes strax utanför Los Angeles, i San Fernando Valley, men sedan 1993 bor jag här i Oregon,*

sysslar mycket med trädgårdsarbete, men gör fortfarande filmer.

Kan du berätta om din resa som skådespelerska? Hur började du i branschen och vad motiverade dig att satsa på skådespeleri?

– Jag var självmotiverad från början. Vid fem års ålder hade jag min egen lilla föreställning, sjöng melodier som **Santa Claus is Coming to Town**. Jag älskade att ha en publik, få applåder, se reaktionen från publiken, se deras leende ansikten. Jag berättade tidigt för mina föräldrar att jag ville vara en sjungande skådespelerska, det var min dröm och det var redan 1945, som sagt när jag bara var fem år gammal. Så jag tog sång- och pianolektioner och till och med stepplektioner redan vid den mycket tidiga åldern. Och 1949 kom jag i kontakt med en barnteater och uppträdde där varje helg. Därifrån fick jag roller i andra teatrar på kvällarna. Så jag gick i skolan på dagtid, det missade jag aldrig. Och på kvällen körde min mamma mig till teatern i nio år, varje dag. Min mamma var inte en sådan där "stage mom", hon satt bara där tyst och stickade. Hon sa aldrig vad jag skulle göra.

Mina föräldrar var båda fantastiska och så stödjande. Min pappa ordnade till och med ett litet övningsrum hemma åt mig. Sedan, vid femton års ålder, började jag med TV. Den första showen hette "**The Dojo Dell Cowboy Movie Show**", jag sjöng och hade små roller i den.

Det var verkligen en förändringens tid för filmbranschen, en anpassningsperiod från film till TV. TV höll på att döda filmbranschen. På den tiden var jag för ung för att tänka på det, men jag var verkligen en del av TV:ns allra första dagar, så när jag ser tillbaka nu, inser jag vilken fantastisk tid det verkligen var. Jag fortsatte att arbeta hårt eftersom jag älskade det. Jag älskade att arbeta och ju längre tiden gick, desto färre gånger behövde jag gå på audition för rollerna, jag blev bara anställd. Jag gjorde fem live-shower samtidigt, så det var ganska hektiskt, men verkligen fantastiskt.

Marlyn i *The Man from U.N.C.L.E.* 1965.
Foto: Marlyn Mason

I *The Odd Couple* 1972.
Foto: Marlyn Mason

Du har haft en framgångsrik karriär som sträcker sig över flera decennier. Vilka är några av de mest minnesvärda upplevelserna eller roller du har haft under din karriär?

– Åh, det måste vara mitt första framträdande på TV. Och sedan några av teaterrollerna jag spelade i gymnasiet. Särskilt en där jag skulle spela en gammal dam och min mamma satt i publiken och hörde två

*Marlyn får kläderna fixade för en nattlig filminspelning.
Foto: Marlyn Mason*

*En scen förbereds i studion.
Foto: Marlyn Mason*

damer bakom henne säga att de inte visste att de tillät lärarna vara med i pjäsen!

De trodde att jag var en av lärarna, det var en stor komplimang.

*En annan gång när jag spelade i en Tennessee Williams-pjäsa kom det efteråt en äldre man fram till mig och sa att jag hade en jättestor talang. Sedan berättade några andra människor för mig att mannen var **Joseph Chawkraut**, en mycket känd skådespelare på den tiden. Jag träffade honom många år senare och han kom ihåg tillfället.*

*Sedan på TV gjorde jag två TV-specialer med **Robert Goulet**, där jag stod för de komiska inslagen. Jag var också med i den berömda TV-serien **Carousel**.*

Filmteamet förbereder tagning av en utomhusscenen med Marlyn.
Foto: Marlyn Mason

Åh ja, sedan TV-serien **Longstreet**, där jag spelade karaktären **Nikki Bell**. Det var roligt att göra en lång serie som omväxling, istället för fristående TV-shower. De senaste åren skulle jag säga att det är filmen från 2018, **Senior Love Triangle**. Den är baserad på en sann historia om två äldre personer och en ung kvinna. Jag hade en underbar roll i den filmen

Och så förstås Elvis, men vi kommer till det senare.

Med underhållningsbranschen ständigt under utveckling, vilka förändringar har du observerat genom åren när det gäller möjligheter för skådespelare och den övergripande filmproduktionsprocessen?

– Det är förmodligen väldigt svårt för skådespelare idag; jag röstade för den nuvarande strejken. Jag känner att de stjälar mitt arbete och inte betalar mig.

Till exempel alla repriserna, jag kan se mig själv 4-5 gånger om dagen på TV när de visar gamla TV-shower. Och jag får inget betalt för det. Jag känner att skådespelare, författare och kompositörer lider mycket, och streamingteknologin har inte gynnat oss.

Och nu är jag så nyfiken på ditt arbete med Elvis ... Du hade möjligheten att arbeta nära med honom i filmen "The Trouble with Girls." Hur var det att samarbeta med honom, och har du några minnesvärda anekdoter eller historier från er tid tillsammans på jobbet?

– Ja, jag kan berätta för dig; jag var inte ett Elvis-fan. Jag hade aldrig sett honom uppträda, aldrig sett någon av hans filmer. Jag hade på min "bucket list" att göra en Broadway-musikal, så jag hade huvudrollen i en föreställning och jobbade åtta shower per vecka. Sedan blev det strejk bland teaterarbetarna och föreställningen var tvungen att stänga. Så helt plötsligt hade jag inga bokningar och min manager ringde mig och frågade om jag var intresserad av att göra en Elvis-film och jag sa javisst, låt oss göra det! Jag behövde inte göra någon audition, regissören ville verkligen ha mig för rollen. Så på första dagen på inspelningsplatsen träffade jag Elvis för första gången, jag var beredd att faktiskt inte tycka om honom, jag tänkte att han var en av de där kända sångarna, du vet. Men han var bara den trevligaste människan på jorden. Och naturligtvis var han otroligt snygg, min gud, bara att stå bredvid honom var... Hur som helst började han med att be om ursäkt

Elvis 30:e film kom 1969 och hette *The Trouble With Girls* (Trassel med brudar). Foto: Marlyn Mason

för sitt hår och sina ögonbryn, som precis hade blivit färgade av frisören på inspelningsplatsen. Jag berättade för honom från början att jag inte var ett fan, att min typ av musik var mer inriktad på Broadway. Han gillade min uppriktiga attityd och vi kom genast överens. Vi hade verkligen

tio veckor av glädje under inspelningen av filmen. Och ja, jag tänkte faktiskt försöka flirta med honom, men jag kände att han precis hade gift sig, och lilla Lisa var bara fem månader gammal, så det kändes inte rätt. Men han antydde att han önskade att han var fri, så att säga. Men vi var mer

Peter Mark Richman, James Franciscus med Pax och Marlyn Mason från TV-serien Longstreet 1971.
Foto: ABC Television

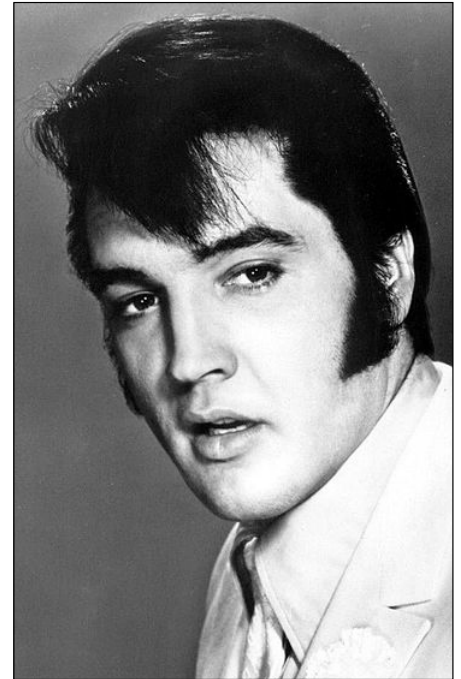
som bror och syster, jag känner att jag träffade honom på hans bästa tid. Vi båda älskade att uppträda, älskade att repetera tillsammans. Han brukade ringa mig och säga låt oss repetera. Jag har verkligen inget negativt att säga om honom. Allt vi gjorde i 10 veckor var att spela spratt på alla andra. Bara så roligt. Den sista dagen grät jag, hela ensemblen gjorde det. Jag är så glad att ha gjort en stor Hollywoodfilm. Jag brukar säga att jag är glad att ha arbetat med två kungar, Elvis och sedan **Bruce Lee** i TV-serien **Longstreet**.

Det sorgligaste han sa till mig var att han verkligen ville göra en riktigt bra film och att han visste att folk i den här staden (Hollywood) skrattade åt honom. Han borde verkligen ha gjort "**A Star is Born**" med **Barbara Streisand**, det hade varit bra för honom. Han var verkligen en mycket bättre skådespelare än sitt rykte. Han var naturlig, han hade ingen formell skådespelarutbildning, men det är utövandet

som räknas. Och han hade "det". Och han klagade aldrig på inspelningsplatsen, han var ingen diva alls. Han var trevlig mot alla.

Hur var det att höra honom sjunga för första gången?

– Åh, du skulle ha hört honom. En dag gick jag förbi hans omklädningsrum och jag trodde jag hörde **Pavarotti** sjunga, men det var Elvis som sjöng opera. Han hade ett sådant röstomfång och jag sa till honom att han kunde ha

PR-foto för filmen The Trouble With Girls.
Foto: MGM

blivit en operasångare. Och vi sjöng tillsammans i en sång, **Signs of the Zodiac**. När vi spelade in var **Mac Davies** där. Det finns en del av sången där jag sjunger själv och Mac sa: "Du verkar verkligen älska att uppträda". Det var jätteroligt att göra den sången med Elvis. Jag tyckte att Elvis röst var mer mogen jämfört med hans tidiga dagar, den var rikare, mer förfinad. Han var verkligen ett musikaliskt geni. Han ville att jag skulle titta på '**68 Comeback Special**, som visades omkring den tiden. Jag tittade på det och jag tänkte herregud, arbetar jag med den mannen varje dag? Jag blev genast ett fan, och jag sa till honom, du har ingen aning om hur talangfull du är. Jag menar den killen kunde göra vad som helst.

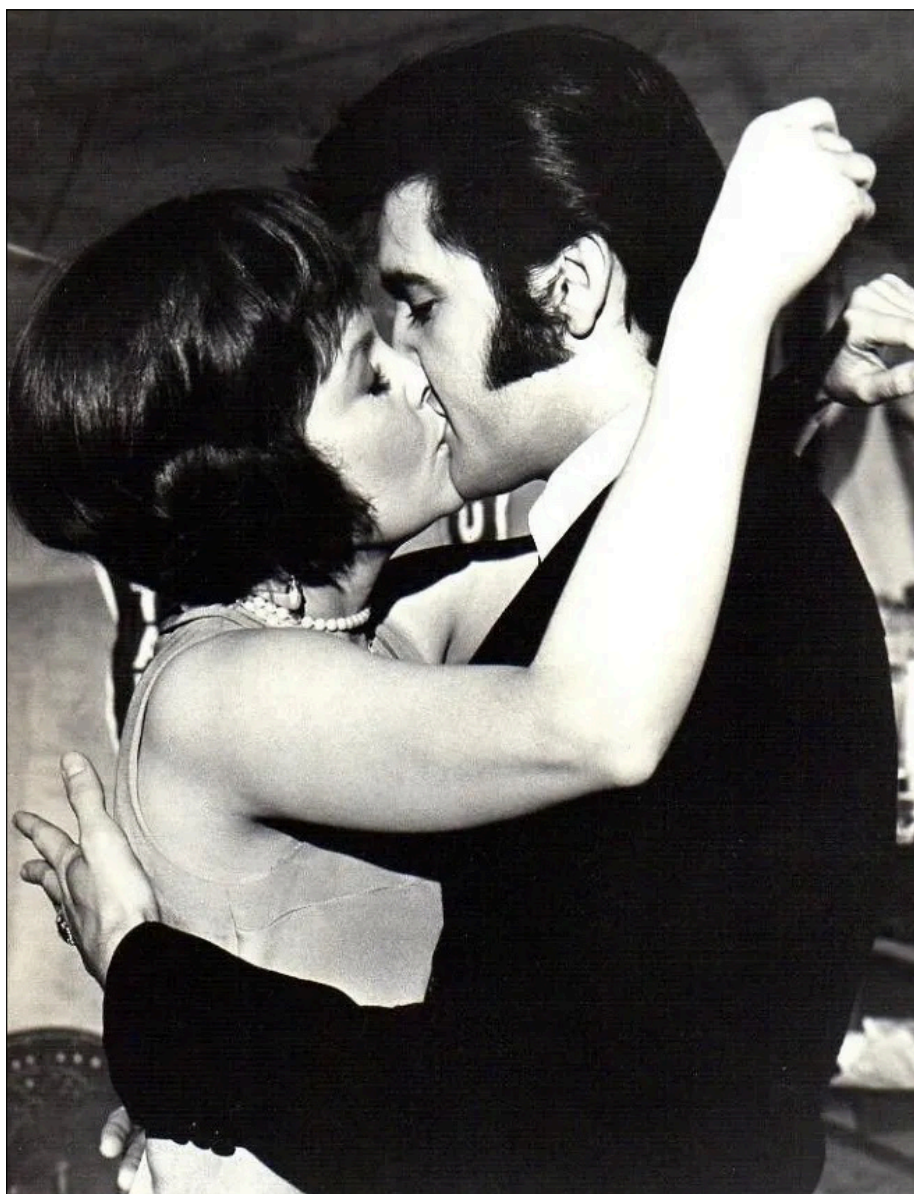

Och ja, jag vill berätta för dig när han bad mig att komma till hans omklädningsrum och han sa med ett leende på läpparna, "Gissa vad - jag är bokad för Vegas på International Hotel". Han var verkligen upprymd över det, han ville verkligen göra en comeback på musikscenen, han pratade mycket om det.

Fanns det några särskilda scener ni gjorde tillsammans som du kan dela med dig av?

– Ja, när jag var i Memphis 2010 för **Elvis Week**, tittade jag på filmen igen och det väckte så många minnen. Du vet, det var väldigt länge sedan vi gjorde filmen, så det är svårt att komma ihåg allt. En scen som kom tillbaka till mig var den så kallade "Kyss-scenen", du vet i tältet, när raketerna går av och kommer in i tältet och vi kommer mycket nära varandra ansikte mot ansikte och börjar kyssas. Jag minns att jag sa till regissören att jag ville repetera scenen många gånger eftersom jag var rädd att jag kunde orsaka en tandskada eller skada hans vackra ansikte (skratt). Många fans har frågat mig hur det var att kyssa Elvis, men vi kysstes egentligen inte, faktiskt berättade han skämt till mig medan vi "kysstes". Han var så rolig att vara runt.

– En annan historia handlar om hans hår. En vecka in i

**Kyss-scenen med Marilyn och Elvis i tältet.
Foto: Marilyn Mason**

inspelningen stod jag på scenen tillsammans med Elvis och de två små barnen. Regissören och några andra människor ropade på mig och jag sa: "Vad händer?" och de sa: "Vi gillar inte Elvis hår", du måste säga åt honom att ändra det och jag sa "Ingen chans", men de insisterade och det visade sig att de var för rädda för Elvis för att säga det själva. Och jag sa:

"Vad är ni rädda för, han är den trevligaste killen på planeten". Så jag gick upp till Elvis och sa till honom "Du är en sexig kille, men om du rufsar till ditt hår lite kommer du att se ännu sexigare ut". Elvis skrattade och började rufsa till sitt hår och jag fortsatte att rufsa till hans hår. Och om du lägger märke till det, har han sitt hår så genom hela filmen.

Elvismagasinets Eva Lind Söderling träffade Marlyn vid showen i Eskilstuna 2015. Foto: Eva Lind Söderling

Träffade du Överste Parker på inspelningsplatsen?

– Ja, jag träffade honom. Jag brydde mig inte mycket om honom, han var inte särskilt responsiv, ganska tillbakadragen. Jag ropade över honom en gång när Elvis och jag pratade och Elvis sa: "Säg aldrig till Översten att komma över igen". Det säger allt, eller hur? Jag träffade också de andra killarna som **Joe Esposito** till exempel. De var alla trevliga och de var alltid runt honom.

Under din karriär har du arbetat med många kända skådespelare och musiker. Hur skulle du jämföra Elvis Presleys talang och närvaro med andra artister du har samarbetat med?

– Åh, det kommer aldrig att

finnas någon som honom igen. Han hade allt, han hade "det", allt kom naturligt för honom. Han gjorde sådan skillnad för modern musik, det var en stor skandal när han först började, jag antar att han var så annorlunda jämfört med alla andra. Om du tittar på vad som var på TV samtidigt som Elvis gjorde sina framträdanden på TV, var det en så stor skillnad.

När du ser tillbaka på din tid med att arbeta med Elvis, vad anser du är hans största bidrag till underhållningsindustrin, och hur tror du att han kommer att bli ihågkommen i framtiden?

– Nå, du vet, jag tror att det är gåtan med att vara "allt". Vad det än var som han hade, kommer det leva vidare så länge som planeten lever. Han var sin tids Valentino. Och Elvis Week och andra evenemang bara fortsätter och människor kommer dit och för att inte tala om ETA-artister, de är fantastiska. Jag var en av domarna för ett par år sedan och de var fantastiska. Så var lugn, Elvis kommer att bli ihågkommen, ingen tvekan om det. Och det kommer jag också att bli, tack vare att jag var med i filmen (skratt). Förresten, jag har denna lilla "mission" att vara den enda överlevande ledande damen som arbetade med Elvis (skratt).

Vad är ditt nästa projekt?

– I cirka 20 år har jag gjort oberoende filmer, några av dem har jag skrivit själv. Vi har gjort över 20 filmer nu och min nästa film är en skräckfilm. Jag älskar att spela onda karaktärer, spela elaka kvinnor eller galna kvinnor. Så min nästa film, vi kallar den "Driving Miss Crazy" för tillfället, det kommer att bli ett annat namn förstås, men i grund och botten handlar det om en ond kvinna, som är ute efter att döda sin son. Hon anlitar en Uber-förare för att köra henne till sin son. Hon är på ytan en härlig dam, men hon gör dåliga saker. Den kommer att sändas i Primetime, så håll utkik efter den.

Tack så mycket för din tid, Marlyn, det har varit en fantastisk tid att höra alla dina historier och om ditt fantastiska liv.

– Åh tack, jag har haft det så roligt och hälsa alla Elvisfans där ute att Elvis var en fantastisk person, och jag hade sådan tur att få arbeta med honom. Och hälsa dem alla från mig.

The High-Jacks 20 års jubileum

Årets fest – Shake Rattle & Roll – The High-Jacks firar 20 år!

2004 bildades bandet the High-Jacks som komp och förband till Rockabilly och Countrydrottningen Wanda Jackson. Bandet etablerades snart till ett av våra mest populära band i genren och 2006 vann man utmärkelsen som bästa Rockabillyband i Country-SM. Genom åren har man turnerat flitigt och skaffat sig en trogen fan-skara i flera länder.

Per-Erik Jonsson, som leder bandet tillsammans med sångerskan **Nina Jedevin**, hade sin första spelning redan 1974 på anrika Mosebacke Etablissement i Stockholm. 1975 fick även TV-publiken se och uppleva Skultuna-pojken Per-Erik i det populära TV-programmet Karusellen med Lennart Hyland som värd. Så förutom firandet av The High-Jacks 20-årsjubileum, hyllar vi även **Per-Erik Jonssons 50 år som artist!**

The High-Jacks kommer under kvällen även bjuda på andra artister och musiker man samarbetat med genom åren.

Gammal hederlig **Rock n' Roll** och **Country** utlovas i två akter och fyra takter! Så häng med på årets fest i Västerås!

För er som bokar biljett till showen ges även **20% rabatt på rumspriset på Plaza Hotell i Västerås** när man uppger koden **THJ-20**.

För hotellbokning ring direkt till **Plaza Hotell 021-10 10 10**.

Köp biljett här

Musikquiz-resultat 2023:

Quiz #10

?

1. Lena Larsson
2. Mike Stone
3. Mats Svensson

Quiz #9

1. Jörgen Lange
2. Mike Stone
3. Mats Svensson

?

Quiz #8

1. Michael Peterson
2. Jörgen Lange
3. Barbro Ericsson

?

?

Totalpoäng 2023:

- Jörgen Lange – 5 poäng
- Mike Stone – 4 poäng
- Michael Peterson – 3 poäng
- Lena Larsson – 3 poäng
- Mats Svensson – 2 poäng
- Barbro Ericsson – 1 poäng

Deltävlingspoäng:

Ettan - 3 poäng, tvåan - 2 poäng, trean - 1 poäng

Elvis i
Norden
www.elvis.ax

2 clubs – 1 King

Vintage Vinyl Countdown

TREVOR SIMPSON

De 12 första brittiska EP-skivorna - del 5

I den femte delen av vår genomgång så tittar vi på två EP:n från sent 50-tal där den första är från slutet av 1958 och uppföljaren från början av 1959. Den första hade en extra lång livstid då den fanns i sortimentet under cirka 16 år och pressades fram till 1971, långt efter det att RCA:s etikettfärg ändrades från svartvit till klarorange. Den fanns i RCA:s Elviskatalog långt efter att de flesta soundtrack EP:n hade försvunnit. Det var ett tecken på den fortsatta försäljningen och den unika idén att få höra Elvis berätta om förändringarna i hans liv då han börjat sin armétjänstgöring.

ELVIS SAILS - (RCX 131)

Utgiven: December 1958

Spår:

Press Interview with Elvis Presley (Brooklyn Army Terminal, 22 september 1958)

Elvis Presley's Newsreel Interview / Pat Heron Interviews Elvis In The Library of The U.S.S. Randall At Sailing

Detta var ännu en sak, i en lång rad av sådana, som **Elvis Presley** var först med beträffande utgivningar av grammofonskivor. RCA UK kunde inte ta någon credit

för detta för de nästan bara kopierade den amerikanska RCA Victor-utgåvan av **Elvis Sails** vilken gavs ut den 18 november 1958, cirka en månad innan den brittiska skivan gavs ut. Omslagets framsida hade samma bild, på båda utgåvorna, som föreställde en "fejkad" tidningsrubrik från tisdagen den 22 september 1958 som så lämpligt hade en bit i mitten bortriven för att visa Elvis ansikte kika fram med sin uniformsmössa på. Den del av tidningen som kunde läsas innehöll en rapport från presskonferensen med några intressanta

Elvisobservationer. Den bekräftade att han såg ut att vara "*smalare och i bättre fysisk form*" och han prisades också för att han hade "*ett lugn och balans som en veteran*" i sättet som han hanterade presskonferensen. Det bekräftades även att händelsen hade "*spelats in för eftervärlden*" och att det fanns planer på att "*ge ut det hela på ett album med titeln 'Elvis Presley Goes To Germany'*". Det blev inte riktigt den slutgiltiga titeln men kan ha varit ett tecken på **Tom Parkers** ursprungliga tankar den dagen då det spelades in.

ELVIS PRESLEY TALKS TO YOU ON FUTURE EP

Novel disc for his fans

EDNA, LAURIE TO BE 'BABES'

PETITE Edna Savage is to team up with teenage singing star Laurie London for the title roles in Emile Littler's "Babes In The Wood" pantomime at Sheffield this Christmas.

Opening for a two-month season on December 24, the show will feature the two singers in leading acting and singing roles.

This will be Laurie's first appearance in a production show, but Edna Savage has appeared in pantomime before—as a principal girl.

RCA-Victor are planning a sensational new recording project following Elvis Presley's departure for Army duties in Europe this week.

ARMY AS '6.5' AUDIENCE

PURSUING his policy of introducing new ideas into BBC-TV's long-running "6.5 Special," producer Russell Turner tomorrow (Saturday) dispenses with his usual stage

They have recorded the whole of the press conference which Elvis gave to more than a hundred reporters and cameramen in New York on Monday.

After editing it, RCA will rush it out—together with a specially recorded message from Elvis to his fans—as an EP in America and Britain.

The 40-minute conference, held at the embarkation point at Brooklyn Army Terminal, was one of the most fantastic ever given by a singing star. Even the U.S. Army issued a hand-out!

In reply to reporters' questions, Elvis spoke about his plans to visit London, Paris and Rome during his tour of duty in Europe and about his wish "to look up Brigitte Bardot." He also talked about rock 'n' roll and his ambition to become a successful actor when he returns to civilian life.

The day after the press conference, Elvis sailed in the U.S. navy transport "General Randall" for Bremerhaven, Germany. He is due to disembark there on October 1. The ship will not call at Southampton.

Elvis is one of 1,300 trainees who are sailing as replacements for the 3rd Armoured Division in Europe.

Also coinciding with his arrival in Europe is the long-awaited British release of his latest album, "Elvis's Golden Records," an LP including many of his biggest disc hits and four titles previously unreleased in England.

EVE BOSWELL AS 'ALADDIN'

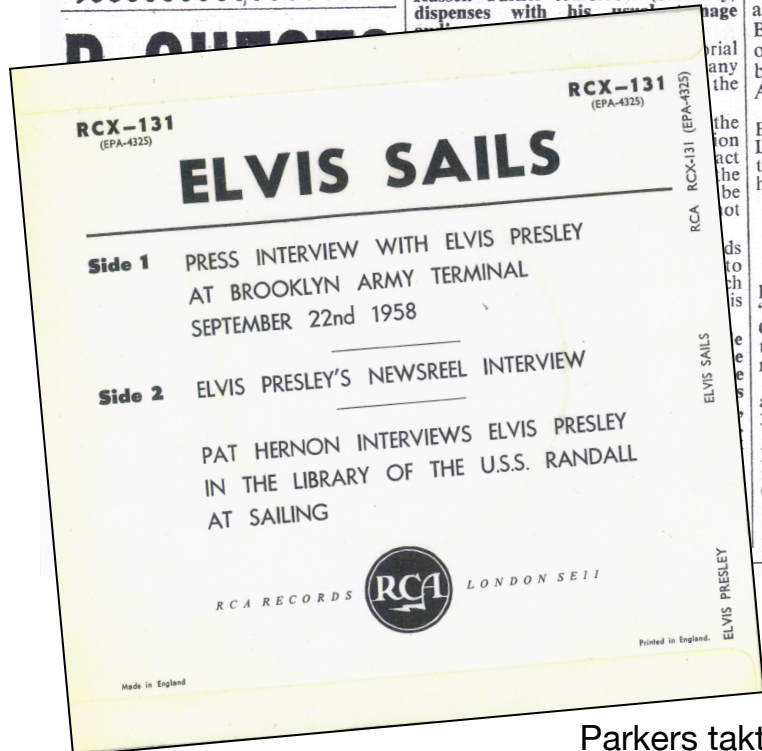
SINGING star Eve Boswell has been signed to play a leading role in pantomime for the fifth year in succession.

She will appear at Newcastle Empire this Christmas as principal boy in "Aladdin"—a part she has played twice before, including a season last year at Manchester Palace.

Eve, who stars in ATV's "Sunday Night At The London Palladium," this week-end, concludes her current show at Blackpool Queens on October 11. She returns to London for a TV appearance in the "Jack Jackson Show" on October 22, before flying to the Continent the following week.

She spends six weeks in Germany, Holland and Switzerland, having concert, radio and TV dates, as well as recording sessions lined up.

Before leaving Britain, Eve has been asked to dub the German, Italian and French versions of the big song in the new Jayne Mansfield film, "The Sheriff of Fractured Jaw." Connie Francis dubbed the

På sida 1 innehöll EP:n en 5,5 minuters redigerad del av presskonferensen före Elvis påstigning, medan sida 2 innehöll två ganska korta "special" tillägg för att uppfylla RCA Victors krav för en EP-utgåva. I verkligheten fanns det nästan tillräckligt med inspelat material för en

Parkers taktik gick ut på att både dra in lite pengar och att hålla Elvis namn levande medan han var borta så valde Översten det billigare formatet. Det visade sig att han gjorde rätt då försäljningen av den amerikanska utgåvan översteg 60 000 exemplar. I Storbritannien såldes den fortfarande en bit in på 70-talet, med en livstid i

LP-utgåva men eftersom

försäljningshyllorna på över 13 år och nypressades före en del soundtrack EP:n vilket visar att efterfrågan fortsatt var stor under alla dessa år. Baksidan på det brittiska omslaget utgjorde den enda skillnaden, jämfört med den amerikanska utgåvan som hade en kalender för 1959, i stället för bara den enkla listningen av spåren på den brittiska utgåvan. I Storbritannien hade RCA gjort en stor sak av att på

varje EP från och med **Peace In The Valley (RCX-101)** ange att inspelningen var "New Orthophonic High Fidelity". Antagligen på grund av att det här var en utgåva med endast tal, och inga låtar, så saknades denna beteckning på Elvis Sails.

Aspekten med att den var först i sitt slag kom från att det var en aldrig tidigare skådad idé att ge ut en inspelning på något format som innehöll tal av en toppsäljande "populär" skivartist. Det hade inte hänt tidigare i Storbritannien men den äldre generationen mindes att de fick höra **Winston Churchills** krigstal, Kungens (och senare Drottningens) "Julbudskap" och andra teatraliska utgåvor i talform med framstående skådespelare som citerade **William Shakespeare**. Beträffande "innehållet" på Elvis Sails handlade det mer om människan än musiken och fastän vi var tacksamma för att få höra Elvis syn på sin mor och hans tankar runt att lämna Amerika för Tyskland, så var det inte förrän de 12,5 minuterna av utgivna höjdpunkter från presskonferensen gavs ut på CD 1992 på **The Complete 50's Masters** som en del ytterligare aspekter av Elvis innersta tankar om hans musik belystes.

När man frågade Elvis, "De

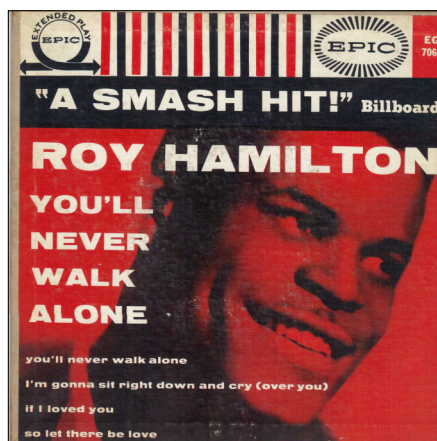
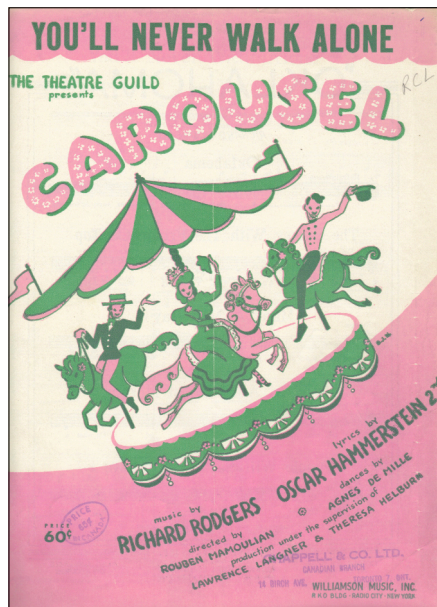

flesta människor har en sång som betyder något extra för dem. Har du någon favoritsång?", så blev hans svar var helt oväntat, "Min favoritsång heter Padre. Känner ni till den? Med Toni Arden. Och även You'll Never Walk Alone har alltid varit en av mina favoriter". När han fick frågan om vad han skulle göra "om rock and roll skulle dö ut innan du är färdig med din

militärtjänstgöring" svarade Elvis "Då svälter jag ihjäl, sir". Han lade till "Om rock and roll musiken skulle dö ut - vilket jag inte tror att den kommer att göra - Då skulle jag försöka göra något annat. Förmodligen skulle jag... Jag skulle nog verkligen gå in för filmerna då och försöka lyckas som skådespelare, vilket är tufft för konkurrensen är väldigt hård".

Han bekräftade att han hade 25 guldsivor och två album som hade sålt en miljon vardera innan han tillfrågades om han skulle vilja åka till London på permission från Tyskland. Han svarade "Det skulle jag vilja, om det är möjligt med tre dagars ledighet". Tillbaka till musiken, han svarade jakande att han hade spelat in "två eller tre" skivor som ännu inte getts ut innan Tom Parker sade "Det är fyra!". Den sista musikfrågan var lika intressant den! En reporter frågade "Kan du berätta vad du tycker om (Dean Martin) Volare och de italienska sångarna som har blivit populära?" Elvis svarade, "Jag tycker den är jättebra. Jag gick ut och köpte skivan direkt när jag hörde den första gången". Reportern fortsatte sedan med "Tror du att du skulle kunna spela in något liknande?". Det överraskande svaret från Elvis var "Jag spela in en italiensk låt? Jag vet inte om jag skulle klara av det (skratt)". Drygt två år senare fick Elvis två av sina största hits med **It's Now Or Never** och **Surrender** som var bearbetade versioner av italienska neapolitanska melodier. Han gjorde också en cover på Toni Ardens låt **Padre** och **You'll Never Walk Alone** från musikalerna **Carousel** men det var troligen **Roy Hamiltons** version som var hans inspiration. Han spelade också in några andra Dean Martin låtar inklusive **Write**

To Me From Naples (heminspelning) och kanske hans intresse för att sjunga dem började i Brooklyn, New York i arméterminalen. Om ändå de där reporterna och de andra mediamänniskorna hade pratat mer musik med "lite mindre snack" (a little less conversation) om oviktiga saker så kunde vi ha fått mycket "mer action" gällande vilka sånger Elvis senare skulle spela in.

Då det nya året 1959 grydde var Elvisfansen i Storbritannien fortfarande

trogna och fastän deras grabb tjänade sitt land i den amerikanska armén i Västtyskland då årtiondets sista år försvann i horisonten så klickade RCA igång med en dubbel A-side dunderhit (**One Night / I Got Stung**) som toppade listan från den 30 januari och 3 veckor framåt. Att hålla Elvis namn närvarande i allmänhetens medvetande var högsta prioritet för Tom Parker och det var han mycket framgångsrik med under resten av 1959 fram till och med de första månaderna av 1960 då nytt material kunde spelas in efter att Elvis avslutat armétjänstgöringen. Medan Parker stannade kvar i Amerika, "taking care of business", flög filmproducenten **Hal Wallis** över Atlanten för att träffa Elvis i Västtyskland för att där diskutera hur de skulle göra filmen **G.I. Blues** 1960.

Nu vet vi alla att Tom Parker inte kunde lämna Amerika och många människor anser honom vara djävulen i förklädnad (devil in disguise) genom hela Elvis karriär. Det finns fog för mycket av den åsikten, men i rättvisans namn, måste man ändå säga att under Elvis tid i militären, så var Parker som bäst. Han försökte hela tiden hitta nya sätt att promota den frånvarande soldaten både i Amerika och utomlands. Tillbaka till 1958, mitt i utsmyckningar och glitter under nyårsaftonen då Elvis

**Filmproducenten Hal Wallis och Elvis i Tyskland 1959.
Foto: Modern Screen, januari 1960.**

och hans polare sjöng **Auld Lang Syne** för första gången på utländsk mark, så oroade sig Elvis ändå för vad framtiden skulle bära med sig. Han hade lämnat en karriär som världens största underhållare bakom sig, han hade förlorat sin mor, lämnat kvar sin flickvän **Anita Wood** i Amerika och seglat till en ny kontinent för att jobba för sitt land. På den där båten till Västtyskland kände Elvis sig som världens ensamaste kille och hans känslor bestod av hjärtesorg och sorg kombinerat med en rädsla för framtiden. **Jerry Schilling** berättade för mig *"I princip trodde han att allt var över. Hans hjärta var troligen mest tyngt på grund av hans mamma. Hjälpte Charlie Hodge honom att hålla humöret uppe på den där båten? Det tror jag att*

han säkerligen gjorde ja. Elvis tog upp speciella saker och vi pratade om allting men han nämnde aldrig sin mamma under de 20 år som jag kände honom. Charlie skämtade alltid och jag insåg vilket stort inflytande lille Charlie hade på Elvis både på ett personligt plan och musikaliskt." Vänskapen mellan Elvis och Charlie varade ända fram till den där ödesdiga dagen 1977 och grunden till den utgjordes av det stöd och den vänskap som Charlie gav Elvis då han behövde det mest.

När man ser tillbaka på det kan man starkt hävda att det var filmerna som räddade Elvis karriär, inte bara då när han återvände till Amerika och G.I. Blues hade premiär 1960, utan genom det faktum att hans fyra filmer före militären

alltmer sågs som något mer av fansen än bara någon kortvarig rock 'n' roll. På många sätt så var låtarna i de där filmerna föregångare till musikvideon, vilken inte utvecklades som en konstform på TV förrän på 70-talet. Fansen kunde se Elvis framföra alla de klassiska låtarna på filmduken innan de åkte hem och spelade sina värdefulla plastbitar för att ännu en gång höra låtarna explodera i de allt djupare spåren i sina vinylsamlingar. Elvis själsfrände i Memphis maffian, Jerry Schilling, berättade för mig: *"När Elvis gjorde lumpen så gjorde Överste Parker en lysande sak. Normalt när en amerikan åker i väg två år så glöms han bort, men på ett strategiskt sätt så såg han till att ha ett par filmer och även singlar i lager så att när Elvis var i Tyskland så kunde man fortfarande höra honom på radion och du kunde fortfarande se honom på bio. Det var genialiskt. Sedan fixade han långtidskontrakten som Elvis tyckte såg bra ut just då. Han ryckte in i armén och trodde allt var över så han var glad över att kunna skriva på långtidskontrakten eftersom han gillade att göra filmer".* De tidigare filmerna spelade en allt viktigare roll i att hålla Elvis i hans brittiska fans medvetande. Trots allt kanske RCA ändå gjorde rätt i att ge ut så många singlar med filmlåtar under de föregående två åren!

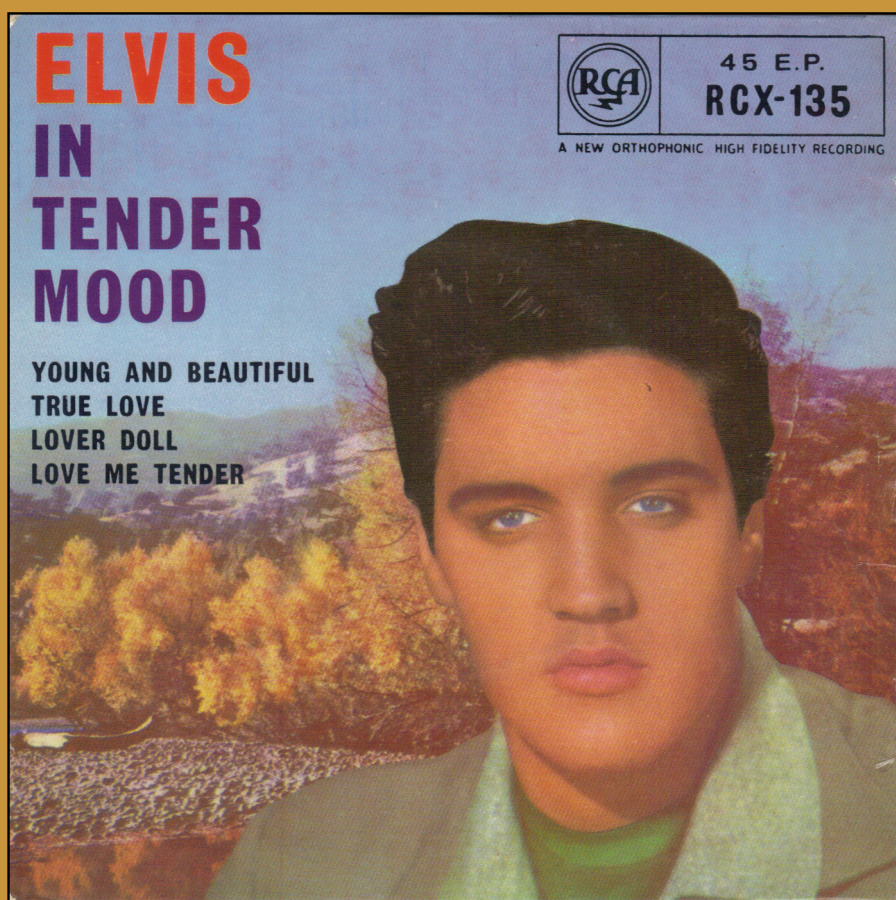
Precis som med Elvis Sails fick den 10:e brittiska EP:n längre livstid i skivhyllorna efter att de ursprungliga enfärgade skivetiketterna ersattes av de klarorange-färgade på 70-talet. RCA var inte så noggranna med dateringen av inspelningarna då de på sida 1 påstod att inspelningarna först gavs ut 1957! Det stämde för True Love men inte för Young And Beautiful, som, även om den spelades in 1957, gavs ut första gången i januari 1958 i Storbritannien på EP:n Jailhouse Rock. På samma sätt var det på sida 2 där det angavs; "Inspe­lingen först utgiven 1958" - fastän Love Me Tender faktiskt var från 1956! Kanske de var förvirrade av det faktum att den gavs ut första gången på RCA i oktober 1958 som ett av spåren på albumet Elvis' Golden Records. Den fanns även med på två HMV utgåvor, den första som singel 1956 och sedan på film EP:n i februari 1957.

ELVIS IN TENDER MOOD - (RCX 135)

Utgiven: Februari 1959

Låtar:

Young And Beautiful / True Love
 Lover Doll / Love Me Tender

Mitt under den ruggiga februarivintern 1959 gav RCA ut denna unikt brittiska EP som innehöll en samling av Elvisballader vilka alla hade varit tillgängliga på olika tidigare utgåvor. **Young And Beautiful** fanns med på **Jailhouse Rock** EP:n, **Lover Doll** på **King Creole Vol. 1** EP:n och **Love Me Tender** fanns på den första brittiska EP:n som gavs ut med HMV etiketten. **True Love** var den enda låten som debuterade på en EP men den hade funnits med på det tidigare utgivna 10" albumet med soundtracket från filmen **Loving You**, fast den var ju inte med i filmen. Hur förvirrande var inte det? Medan denna EP inte gavs

ut i Amerika, så använde RCA UK samma omslagsbild som den amerikanska **King Creole Volume 2** EP:n och den bilden hade redan använts på den brittiska EP:n **Elvis Sings Christmas Songs** från november 1958. De försökte dölja det genom att kopiera Elvisbilden i ett höstigt landsbygdsvy med träd och kullar som lystes upp av en klarblå himmel.

Det var intressant att kunna notera att baksidan på de första pressningarna av EP:n hade titeln **In Tender Mood** i rött. Det var ännu en sak som Elvis var först med. Ingen annan brittisk EP hade haft någon färg tryckt på omslagets

RCX-135

RCX-135

ELVIS— IN TENDER MOOD

ELVIS PRESLEY

RCA RCX-135

ELVIS PRESLEY

ELVIS—IN TENDER MOOD

Elvis Presley's reputation as a full-blooded entertainer has almost obscured the quieter parts of his performance. Most of the time he is playing and singing for the young people who have to let off steam, and want him to let off steam with them. But there's a quiet side to Elvis as well as a noisy one, and this album is specially designed to appeal to those who prefer their
Elvis - IN TENDER MOOD

SIDE 1 Young and beautiful (Silver, Schroeder) True love (Porter)
SIDE 2 Lover doll (Wayne, Silver) Love me tender (Presley, Matson)

A 'NEW ORTHOPHONIC' HIGH
RCA RECORDS

FIDELITY 45 RPM RECORDING
LONDON S.E.11

Made in England

Printed in England E.J.D. 1/59

BUDDY'S LATEST EP

IT'S SO EASY!

Easy, rocking rhythm from **The Crickets**, on Coral, headed by the late lamented **Buddy Holly**. Fool's Paradise is a real goer. Lonesome Tears and Think It Over have beaty bounces all through. It's So Easy makes this reviewer realise how hard it is to lose Buddy.

... AND OTHER EPs

ELVIS— IN TENDER MOOD

Quiet, intense singing by **Elvis Presley**, aided by **The Jordanaires** vocal group. In "Young And Beautiful," his throaty delivery is backed only by a piano. A guitar and the harmonising Jordanaires, are heard with Presley in a charming version of "True Love." Other two numbers—"Lover Doll" and "Love Me Tender"—are from his films. Very good value on this RCA disc.

* * *

RIKKI PRICE

Here's a real discovery—a soft, swiny, appealing voice on the label which encourages new talent—Fontana. **Rikki Price** is excellent in Breezin' Along With The Breeze, with terrific accompaniment by **Johnny Gregory**. Other tunes are good, too—I Kiss Your Little Hand, Madame; Time On My Hands; and Marie.

FRANK SINATRA, PEARL BAILEY, HARRY JAMES

Plenty of talent on this Fontana EP. **Frank Sinatra** and **Pearl Bailey** do a musical cross-talk act in A Little Learnin' Is A Dang'rous Thing, which takes a whole side and 7 minutes to unfold the amusing story. On the flipside, Frank sings the swiny Castle Rock and the slower Farewell, Farewell To Love, with **Harry James'** trumpet sharing the honours.

* * *

HITS FOR SIX

Ian Stewart continues his light-as-gossamer piano playing with his eighth EP of current hits for Fontana. Included are Day The Rains Came, Smoke Gets In Your Eyes, and Teasin'. As always—excellent.

* * *

CHAQUITO

Third edition of Swinging Cha Cha on Fontana. The Chaquito rhythm will get you on your feet during four Latin-American tunes. Fontana label.

* * *

NEAL HEFTI

Go-ahead orchestra leader **Neal Hefti** has combined with the **Ray Charles Choir** to produce modern Swinging, Singing Instrumentals, first of a series on Fontana label. Using voices like instruments, and instruments the way they should be used—Neal guides his talented bunch through Opus 1, I Can't Get Started, Woodchoppers' Ball and Mood Indigo.

ALLEN EVANS

baksida där detta var trycktradition och behölls som en industristandard och var lika säkert som de brittiska kronjuvelerna. De sju raderna med information påminde fansen om att den lugnare delen av Elvis musik var lika viktig som hans rockiga. Så rätt de hade!

Utgivningen av den här EP:n gjordes för att garantera att Elvis namn syntes för allmänheten och att hans musik inte skulle dö bort. Det var i direkt kontrast till den förskräckliga nyheten att **Buddy Holly, The Big Bopper** och **Richie Valens** hade omkommit i en flygkrasch i Clear Lake, Iowa. För många var **den 3 februari 1959** dagen då musiken dog och då Elvis fick höra om kraschen instruerade han **Tom Diskin** att skicka ett telegram, från honom, med kondoleanser till deras familjer.

Elvis liv i den amerikanska armén i Tyskland under den kalla vintern 1958-59 var inte alltför illa då han snart hade avverkat halva tiden av sin militärtjänstgöring. Han fick även möjlighet till lite socialt liv utanför basen då han i februari reste till Frankfurt för att se den speciella skridskoshowen **Holiday On Ice**. I mars reste han även till München för att se några extra-speciella shower på stripteaseklubben **Moulin Rouge** tillsammans med den 18-åriga

**Den tyska skådespelerskan Vera Tschechowa 1959.
Foto: Jack Metzger**

skådespelerskan **Vera Tschechowa**. Under tiden i Storbritannien så hade Elvis dubbelsidiga topphit *I Got Stung / One Night* avverkat tre veckor, den 14 februari, på första platsen innan den slogs ut av **Shirley Bassey** med **As I Love You** som stannade på toppen till mitten av mars. Elvis toppade listorna i Storbritannien det historiska datumet den 3 februari 1959 och musiken har fortfarande inte dött, trots det **Don McLean** skrev och sjöng i sin toppliste-hit **American Pie**.

Från den 1 januari 1959 till den 31 december 1960

kunde Elvisfansen runt om i världen bara få se sin hjälte genom att besöka biograferna för att se repriser av de fyra filmer han gjorde före armén. Lyckligtvis uppmuntrade intäkterna, i biljettkassorna från dessa Elvisfilmer, den fortsatta distributionen av de tre svartvita klassikerna och den episka rock 'n' roll färgfilmen. Fanbasen var fortsatt lojal vilket garanterade att lönsamheten var bra vid de flesta biograferna i storstäderna och ute i landet. Under dessa två påtvingade torftiga Elvisår, fick de fyra filmerna lite extra positiv kritik och

gjorde mycket för att förse RCA UK med en välvillig skivköpande publik då bolaget fortsatte att ge ut reservlagret av inspelningar som RCA Victor i Amerika hade i sina arkiv. Utgivningen av två dubbelsidiga listetter för att följa upp succén med **Jailhouse Rock** 1958 var, med facit i handen, bra för fansen men affärsmässigt var det ren galenskap att ge så mycket av högt värde på dessa olika utgåvor. Två enastående spår på samma singelutgåva, i synnerhet i Amerika, ledde ofta till olika åsikter hos publiken vilket oundvikligen ledde till att båda låtar sålde i mindre volymer och inte kom lika högt på listorna på grund av att intresset för dem delades. Så var det normalt inte i Storbritannien eftersom publiken var mer enhetlig och på grund av bristen på den stora massa av radiostationer som sträckte sig över hela Amerika från hav till hav. I Britannien fanns det endast en popmusikstation (BBC Light Programme), som samtidigt som den hade sändningsmonopol begränsade spelandet av popmusik genom en "skivnålstid" censurfilosofi.

Det var den bästa tiden på året, sedan inkallelseordern hade anlänt till den menige Presley **53310761** i amerikanske armén, när den första av hans dubbelsidiga singlar 1959, *One Night / I Got Stung*,

ELVIS IS 'PROMOTED' ALREADY!

ELVIS PRESLEY got his first Army "promotion" within a few minutes of joining up on Monday.

He was appointed "private in charge" when he and 20 other "rookies" left by bus to begin eight weeks basic training at Fort Chaffee, Arkansas.

Elvis passed his medical A.1 and, with his hair cut short, now answers to the name of 53310761 Private Presley, E.—drawing £7 a week.

gav honom hans tredje brittiska singel-listetta, hans andra på RCA. Trots att de två låtarna hade spelats in i februari 1957 respektive juni 1958, hade låtarna en "aktuell" dragningskraft på de brittiska tonåringarna då singeln (**RCA-1100**) den 23 januari 1959 gick in på listorna och flög upp till toppen veckan därpå. Den brittiska sångerskan Shirley Bassey utmärkte sig genom att ligga på både andra och tredje plats på listan efter Elvis på alla hjärtans dag, den 14 februari 1959, med den kontrasterande balladen **As I Love You** och den lustfyllda **Kiss Me Honey Honey, Kiss Me**, innan **As I Love You** ersatte Elvis på toppositionen den 21 februari. I toppliste-historien var Shirley Bassey den första och den enda kvinnliga sångaren som lyckades putta ner Elvis från toppositionen på singellistan i Storbritannien.

Under de två första veckorna i maj 1959 lyckades **Buddy Hollys** postuma listetta, **It Doesn't Matter Any More** (skriven av **Paul Anka**) hålla Elvis följande dubbelsidiga utgåva (**Now And Then There's**) **A Fool Such As I / I Need Your Love Tonight (RCA-1113)** borta från toppen men Elvis kunde inte hindras från att nå förstaplatsen när hans nya hitsingel den 16 maj intog topplaceringen under fem veckor och stannade där till den 13 juni. Den bedriften var desto mer anmärkningsvärd när man betänker att låtarna hade spelats in nästan exakt ett år tidigare, då Elvis och hans producenter försökte att förutsäga de musikaliska trenderna som skulle komma under hans armétjänstgöringstid. Han hade visat att han kunde förutsäga en hitskiva redan då han spelade in balladerna **My Happiness** och **I Love You Because** på **Sun Records**; båda dessa låtar blev senare storsäljare på de brittiska listorna med **Connie Francis** (nummer 4) respektive **Jim Reeves** (nummer 5). RCA UK försökte få till tre listettor i följd den nästa utgåva med **A Big Hunk O' Love / My Wish Came True (RCA-1136)** blev som bäst bara nummer 4 under sommaren 1959. När den till sist försvann från listorna den 16 september, så blev den Elvis sista listplacering

under 50-talet. I Amerika upprätthölls "bobby sox till blue-jeans"-effekten av en lång rad av sådana som ville ta över Elvis krona (**Fabian, Frankie Avalon** osv) men ingen av dem hade hans magiska kraft men deras plattor sålde och de blev berömda. Frågan som alla ställde var: Hade Elvis Presleys bubbla spruckit och vad hade framtiden i sköte för honom efter att hans armé-tjänstgöring var över?

Nästa gång ska vi titta närmare på ytterligare två utgåvor från RCA på EP-formatet då vår historia vandrar vidare till slutet av 1959. Med tio EP utgåvor redan i bagaget, avslutade RCA decenniet genom att ge ut de sista två EP-skivorna på 50-talet, under de på varandra följande månaderna, samtidigt som slutet på Elvis armétjänstgöring närmade sig.

Översättning:
Elvis Ahlgren

Elvis Presley är förmodligen den mest kända underhållaren i den inspelade musikens historia. Under sitt liv och efter det, har han blivit en kulturell ikon över hela världen.

Med sina polisonger och sin unika sångstil satte han trender istället för att följa dem. Genom sina tidiga rock 'n' roll-år, militär-tjänsten, filmåren och sedan Las Vegas och på turné, var Elvis en ledargestalt, och alla var intresserade av allt han gjorde.

Jag skulle säga att han har följande:

- Det mest kända kändishuset. **Graceland** är det mest besökta huset i USA förutom Vita huset.

- Den mest kända bilen. Den **rosa Cadillacen** från 1955.

- Den mest kända scenkostymen. **Guldlamé-kostymen** från 1957.

Jag skulle vilja ägna några minuter åt att prata om guldkostymen.

Guldkostymen

Den blev känd när den dök upp på LP-skivan **50,000,000 Million Elvis Fans Can't Be Wrong - Elvis Golden Records Vol. 2**. Skivan släpptes i november 1959 och nådde plats 31 på Billboard Top Pop Albums-listan. Den certifierades av Recording Industry Association of America (RIAA) med en guldskiva (baserad på 1 000 000 dollar i grossist-försäljning) den 1 november 1966. Den certifierades också med en platinaskiva för försäljning av en miljon exemplar i USA den 27 mars 1992.

Här kommer lite fakta om om dräkten som kanske kan vara lintressanta:

- **Nudie Cohn** från **Nudie's Rodeo Tailors** i North Hollywood fick i uppdrag av

Överste Parker att designa en extravagant kostym för Elvis att bära på scenen under hans framträdanden 1957.

- Materialet som Nudie valde för den gyllene klädseln var lamé, vilket innebär att man sveper tunna band av

metallmaterial runt en tygtråd. De vanligaste färgerna på sådana plagg var guld och silver.

- Måtten för Elvis enligt skräddaren var: hals 15 1/2"; bröst 42"; midja 32"; ärmlängd 31 1/2", byxben innerlängd 32"; skostorlek 10; höjd i strumpfötter 6'0".

- På typiskt Överste Parker-vis skulle dräkten officiellt marknadsföras som "*Den berömda 10 000 dollars guldlamé-dräkten*", men den faktiska försäljningsnotan för dräkten var 2 500 dollar.

- Elvis bar först hela dräkten för en fotografering, men hade den kompletta gulddräkten på scenen för första gången i **Chicago's International Amphitheatre** den 28 mars 1957.

– Den kompletta dräkten bars igen under den första av hans två shower i **Toronto den 2 april**. Det skulle vara sista gången någon skulle se Presley bära den fullständiga dräkten.

– För hans andra show den dagen i Toronto hade han en annan look. Han bar fortfarande guld-kavajen, bältet och skorna, men den smala guldslipsen och den tillhörande skjortan med krås hade ersatts av en svart skjorta öppen högst upp och en silvermedaljong runt halsen.

– Enligt Nudie Cohn var hela dräkten "så tung och trång att Elvis började matcha den guldlamé-kavajen med svarta byxor så att han verkligen kunde röra sig på sitt, för honom, typiska sätt.

– Under resten av hans vårturné och under senare turnéer i Pacific Northwest området (British Columbia, Washington, Oregon) och på Västkusten kombinerade Elvis antingen några element från gulddräkten med mindre iögonfallande kläder eller övergav helt Nudie-dräkten för en mer konservativ look.

– Elvis bar guld-kavajen under sina två shower på **Honolulu Stadium den 10 november 1957**. Annars var han klädd helt i svart från huvud till fot. För sin sista konsert före militärtjänsten kvällen därpå på **Schofield Barracks** hade han på sig en tvådelad kostym.

Guldkostymen från 1957 finns nu utställd på Graceland.
Foto: Eva Lind Söderling

– Kavajen skulle dyka upp en gång till. Den **25 mars 1961** höll Elvis en välgörenhetskonsert för USS Arizona Memorial i **Honolulu**. Nästa dag rapporterade Honolulu Advertiser: "Elvis bar sin berömda guldjacka med silvriga glimtar av paljetter, mörkblå byxor och en vit skjorta och en blå smal slips. Han vickar precis som han alltid har gjort. Armén gjorde honom inte det minsta konservativ." Efter den föreställningen bar inte Elvis någonsin någon del av sin berömda gulddräkt igen, och dräkten själv visades aldrig igen offentligt under resten av hans liv.

Och slutligen, vart försvann den ursprungliga Presley guldlamé-dräkten efter att Elvis sist bar kavajen 1961? Svaret kom 1987 när **Elvis Presley Enterprises** betalade Överste Parker 2 miljoner dollar för uppskattningsvis 35 ton Elvis-"grejer" som Parker hade lagrat i fyra byggnader i en förort till Nashville. Det var ett fyndpris, med tanke på att samlingen inkluderade Elvis förlorade guldlamé-dräkt från 1957. Kanske den mest ikoniska rockklädseln i historien. Bara den ensam är troligen värd mer än det ursprungliga priset på 2 miljoner dollar som EPE betalade för hela Överstens samling.

Idag är den permanent utställd på Graceland för alla Elvisfans att se och beundra.

**Översättning:
Annika Lindqvist**

Jakten på den försvunna Elvis-skatten

En grundregel för Elvisfans jag under många år predikat är att du aldrig skall avslöja för mycket om dina Elvisrelaterade inköp för din partner då det bara leder till osämja och onödiga diskussioner. Jag kallar den för "Regel nummer 1" och den lyder: "Berätta bara om hälften av det du köper och dra av minst 30 procent av den verkliga kostnaden." Din partner kommer ändå att tycka att det är alldeles för mycket och alldeles för dyrt!

Alla som sett den klassiska filmen **Fight Club** med **Brad Pitt** och **Edward Norton** från 1999 känner till den första och andra regeln för **Fight Club**: "Välkommen till **Fight Club**. Den första regeln för **Fight Club** är: du pratar inte om **Fight Club**. Den andra regeln för **Fight Club** är: du pratar **INTE** om **Fight Club**!" På Elvisspråk skulle detta kunna översättas till "Välkommen till Elvis samlarvärld. Den första regeln för Elvis samlarvärld är: du berättar inte om dina Elvisinköp för din partner. Den andra regeln för Elvis samlarvärld är: du berättar **INTE** om dina Elvisinköp för din partner!"

Sagt och gjort, när jag i våras beställde **Elvis On Tour** boxen med sex CD och en Blu-ray som något försenad kom ut i januari i år till 50-årsminnet av filmen, så tänkte jag att den får hamna bland de femtio procent jag håller tyst om. När jag fick hem boxen i brevlådan var det också på det viset att jag hade otroligt mycket om mig och kring mig och därför inte hade tid och ork att öppna den, studera innehållet och börja lyssna. "Det får vänta några veckor" tänkte jag för mig själv.

Jag gömde därför boxen i vårt källarförråd på ett "säkert ställe", det vill säga ett ställe där min sambo inte skulle hitta den om hon var nere i förrådet för att hämta något. Tilläggas kan är att vi bor i lägenhet och vårt inte jättestora förråd är fullbelamrat med olika saker och lådor. Där finns alltså många ställen att gömma en Elvisbox på.

Tiden gick och sommaren kom med olika aktiviteter och jag hann aldrig med att plocka fram boxen då jag kände att en sådan box

**Källarförrådet som är fullt med lådor och olika saker är ett "säkert ställe" att gömma grejer i.
Foto: Stefan Ödman**

kräver sin tid. Semestern var fullbokad och så vidare. Den fick snällt fortsätta vänta på att öppnas. När **den 16 augusti** började närma sig kom jag att tänka på den igen och tänkte att nu måste jag ta fram och börja lyssna på den i bilen fram och tillbaka till jobbet. Att inte lyssna på Elvis den 16 augusti är förstås tjänstefel för ett Elvisfan.

En kväll när jag var ensam hemma gick jag ner i källaren för att ta fram den (kom ihåg "Regel nummer 1"). Nu uppstod dock problem av oväntat slag! Jag kom inte ihåg var jag hade gömt den. Först letade jag på mitt vanliga gömställe utan resultat. Sedan i några andra lådor, men boxen var inte där heller. Till slut hade jag inte tid att leta längre, utan fick

ge upp för kvällen. Ner igen några kvällar senare för att leta vidare, men fortfarande var boxen som bortblåst. "Den kan ju inte bara försvinna" tänkte jag, men det var precis det den verkade ha gjort!

Letandet fortsatte och den 16 augusti kom och gick, men någon Elvis On Tour box dök inte upp. Olika mer eller mindre osannolika konspirationsteorier dök i mina svagaste stunder upp i mitt huvud: Kan ondskefulla **Robert Goulet*** fans ha brutit sig in i vårt förråd för att stjäla och bränna upp den? (* Det är välkänt att Elvis så starkt ogillade Robert Goulet att han brukade skjuta sönder tv:n när underhållaren dök upp i tv-rutan.)

Eller kanske hade min sambo trots allt hittat den och blivit så arg att hon slängt den i soporna? Fast det vore inte likt henne alls.

Jag började också fundera på om jag kanske bara hade inbillat mig eller drömt att jag hade köpt den, men när jag kontrollerade mina inköp på kreditkortet hittade jag den 19 maj ett köp som kunde stämma och när jag loggade in på nätshopen så hittade jag i historiken Elvis On Tour 6CD + Blu-ray Box Set. Jag hade alltså varken drömt eller inbillat mig.

När jag mer eller mindre hade gett upp hoppet om att hitta den hände dock det helt oväntade: Idag den 16 september fann jag boxen stående fullt synlig i bokhyllan!

**Boxen stod i bokhyllan!
Foto: Stefan Ödman**

Den hade hela tiden varit "hidden in plain sight" som det heter på engelska. (På svenska finns det ingen klockren översättning, men kanske "gömd mitt framför

näsan", "gömd helt öppet" eller "gömd fullt synlig" kan motsvara det engelska uttrycket?)

När jag hade ägnat ett oräkneligt antal timmar åt att leta efter den nere i källarförrådet **hade boxen alltså stått i bokhyllan hela tiden!** Eller? Jag kan inte förstå det? Har jag blivit så gammal och gaggig att jag glömt bort att jag ställde in den i bokhyllan och sedan bara fick för mig att jag hade gömt den nere i vårt förråd? Det är förstås direkt pinsamt, men vad skall jag säga? Inte så mycket kanske, men jag får väl vara nöjd med att boxen äntligen hittats, även om den uppenbarligen aldrig varit försvunnen från första början...

Mickes Serier, CD & Vinyl

Vi köper, byter och säljer både nytt och gammalt!

Besöksadress:
Långholmsgatan 20 &
Långholmsgatan 13,
Närmsta tunnelbana Hornstull,
uppgång Bussar / Hornstull

Postadress:
Långholmsgatan 20, 117 33
Stockholm

Tel: 08-668 10 23

***Mats Söderman från Finland
är nöjd kund hos Micke.***

MICKES
Serier, CD & Vinyl.

När jag såg Elvis på gatan...

Nu startar vi en ny avdelning där man får berätta om upplevelser där man mött eller sett Elvis på något sätt. Kanske i helt oväntade situationer. Det kan vara i vardagen eller på en resa. Skriv några rader om vad som hände och i vilket sammanhang och bifoga dina bilder från händelsen. Mejla sedan in dina "Elvisupplevelser" till elvismagasinet@elvis.ax

På ett torg i ett shoppingcenter i centrala Alanya i Turkiet hittade Mats Söderman och hans dotter Elin sin favoritsångare i en bil.

Foto: Mats Söderman (Finland)

Elvis på gatan

I skyltfönstret på musikbutiken Jakobstads Musik i Jakobstad i Finland tittade Elvis ut.

Foto: Mats Söderman (Finland)

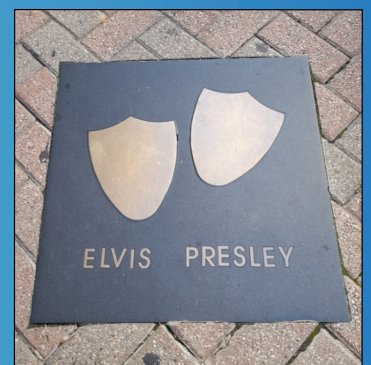
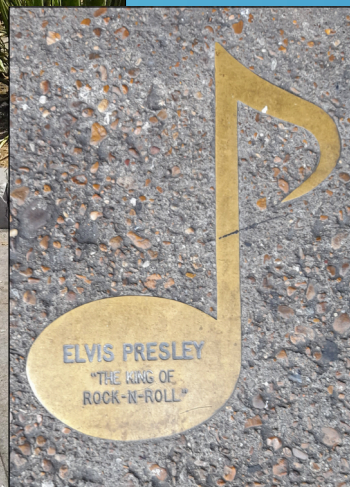
Nedan har Eva Lind Söderling tolkat "Elvis på gatan" lite mer bokstavligt i sina foton:

Eva med Elvis stjärna på Hollywood Walk of Fame i Los Angeles i september 2018.

Noten är från Beale Street. Stenen i gatan utanför huset där Elvis föddes i Tupelo.

Beale Street "plattan" i San Fransisco i september 2022.

Ankfötterna finns utanför Peabody Hotel i Memphis.

När jag fick välja lunch-
restaurang på vägen mellan
Paris och St Malo i Frankrike.
Vad hittar man då? Jo
Memphis Diner 😊 som
givetvis låg i en stad som
heter Vernon 😊

Foto: Annika Lindqvist

Elvis Blue
Andy Leslie